

Naročnina
Dnevni izdajal
za državo SHS
mesečno 20 Din
polletno 120 Din
celoletno 240 Din
za inozemstvo
mesečno 35 Din
nedeljska izdajal
celoletno 80 Din, za
inozemstvo 100 Din

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6 III
Rokopisi se ne vratajo, nepraktirana
pisma se ne sprejemajo - Uredništvo
telefon štev. 50, upravnalstva štev. 328

SCOVENEC

S tedensko prilogo »Ilustrirani Slovenec«

Cene oglasov
I stoip. petni-vrsta
mai oglesi po 150
in 2 D. večji oglesi
nad 45 mm visino
po 250, veliki
po 3 in 4 Din., v
uredniškem delu
vrstica po 10 Din.
o. Pr. včetem o
naročilu popust
Izide ob 4 zjutri
razen pondeljka in
dneva po prazniku

Uprava je v Kopitarjevi ul. št. 6 - Cekovni
račun: Ljubljana štev. 10.650 in 10.349
za Inserate, Sarajevo št. 7563, Zagreb
št. 39.011, Praga in Dunaj št. 24.797

„Zerjav je govoril.“

V Jutru 12. t. m. odgovarja sam minister n. r. dr. Gregor Zerjav v članku »Cerkve je govorila« ljubljanskemu šku dr. Jegliču, ki je posvaril svoje katoliške vernike pred »Domovino« in liberalnimi listi sploh, ker so pisani v protikatoliškem duhu. Gospod minister na razpoloženju se pri pranju svobodomiselnega zamorca razburja posebno nad tem, ker je ško o liberalcih, oziroma njihovem tisku trdi, da po svojih načelih zameta razodeto krščansko vero. G. Zerjav slovensko pravi, da »mi samostojni demokrati ne zamejemo nobene razodete vere«. In istotako trdi, da liberalno časopisje nikakor ni proti katoliški veri.

Gospod minister na razpoloženju je čisto pozabil, da je po Bogu razodeta ena sama resnica vera. Gre samo za to razodeto vero, ne pa za druge, ker več od Boga razodetih ver ni in biti ne more. Torej se je gospod Zerjav že tukaj močno urezial, če ni to mogoče samo »lapsus calami«.

Na vsak način pa je gospod minister na razpoloženju čisto pozabil, kaj je njegovo »Jutro« o razodeti veri pisalo v uvodniku dne 12. septembra 1924 ob priliki Marijanskega kongresa v Ljubljani. Ves članek ni ničesar drugega nego tajenje razodetja in razodete vere. Tako le piše glasilo g. dr. Zerjava, potem ko se norčuje iz žensk, ki so »njaboljši objekt za versko hipnozo«: »Moški pa ve ali pa čuti, da se je duh človešva že zdavnaj obrnil od bogoslovia k znanosti, da se proti tradiciji razvija razum in preti razodetju opazovana resnica. Za moža, ki zna ločiti besede od dejanj, ni čudno, če se njegov duh obrača naprej in ne mara več nazaj« itd. itd.

Gospod minister n. r., ali se to ne pravi izrecno in nedvoumno tajiti razodetje in razodeto vero?

Ena izmed glavnih tako razodetih verskih kakor naravnih resnic je ona o neumrjočnosti duše in posmrtnem življenju. Je i resnica naravne filozofije i dogma katoliške Cerkve. Kaj piše o tem glasilo gospoda dr. Zerjava? V številki »Jutro« 26. junija 1925 beremo uvodni članek o smernicah šolsko vzgoje, kjer se od začetka do konca taki posmrtnost življenja. Tako piše glasilo g. dr. Zerjava: »Bili so časi, ko je veljal nauk, da je človekov namen umreti in začeti drugo življenje, novo, posmrtno, ki je večno in ki je šele pravo življenje. Sele v tem življenju je mogoče doseči blaženost, tu šele zavladala pravica. Pozemeljsko življenje se je smatralo le za pripravo za posmrtno življenje. Zato se je tolmačilo, da je prirojeno bedno, da je »solzna dolina«, veriga gorja. Danes sponznavajo vsi civilizirani ljudje te navoro kot veliko zaledo. Mislijo, da je naloge človeškega življenja — živeti, zdravo, srečno in čim popolnejše, napredovati v onem tisočletnem razvoju, ki ga vidimo z seboj od pravčeka« itd. itd. To življenje, ki je tedaj samo tostransko, je prosto vsega nadnaravnega, ne pozna božje milosti. »Kajti — tako nadaljuje »Jutro« — nauk o milosti izvira iz dob tiranov, od katerih je bila milost že to, če so pustili svoje podanice dihati, živeti in če jih niso za svoje kratčasje mučili in ubijali.« S tem stavkom se ne taki samo in obenem grdo potvarja nauk o milosti božji nego tudi vera v Boga, kakov ga uči krščanstvo, če da je le antropomorfizem, skonstruiran po analogiji človeškega tirana. V članku se potem razlagajo, kako da mora »civilizirani človek živeti ne po načelih razodete vere z ozirom na posmrtnost, nego po načelu, da ni posmrtnega življenja, ampak le »naraven razvoj«.

To je čisto jasno. Popolnoma odkrito, kar sicer ni navada slovenskega »svobodomiselnega« tiska, se taji osnovna resnica krščanstva, razodete vere. Zerjav pa trdi, da ško ne piše resnice, ko očita »Jutru« in »Domovini«, da zmetata razodeto vero, in vzklikajo: »Liberale, posebno pa mi samostojni demokrati, ne zamejemo nobene razodete vere, ne življenja po njej!«

To je samo nekaj. Po potrebi bomo g. ministru na razpoloženju citirali še veliko več drugih stvari iz njegovega »Jutra«, ki nasprotujejo razodeti veri.

Kaj pa »Domovina«, ki jo g. dr. Zerjav s tako vnočno priporoča? Vsaka številka tega lista prinaša sistematično nekaj, kar mora izpodkopati v ljudstvu ljubezen in spoštovanje do katoliške veri, Cerkve in duhovštine. Mi smo pokazali in dokazali, kako nizkotno je »Domovina« oblatila spomin sv. Frančiška. »Jutro« nam ne ve danes odgovoriti nič drugačka kakor da je »škoda časa in truda pole-

mizirati o tej stvari s »Slovencem«. — »Listi samostojne demokratske stranke bodo pisali še nadalje kakor doslej: to je vse, kar ima glasilo g. dr. Zerjav odgovoriti na našo ugotovitev, da je »Domovina« potverila zgodbinske vire samo z namenom, da osmeši sv. Frančiška. Z enakim namenom je »Domovina« v št. 44. leta 1924 napadla Dom duhovnih vaj v Ljubljani, češ, da ni potreben, da se v njem ne bo pospeševalo lepo krepostno in čednostno življenje; z enakim namenom se je v številki 29. maja 1925 norčevala iz katoliškega običaja »nositi naokrog sohe svetnikov, posebno Matere božje«, je v številki dne 2. maja 1924 označevala molitve, cerkvene obrede, zakramente (»sveta sredstva« pravi), sploh vso bogoslužje kot nekaj, česar prvotno krščanstvo ni poznalo, kot »arizejsko pobožnaščvo in verski fanatizem«; z enakim namenom je neštetokrat smešila božja pota itd. itd.

Nadalje bi vprašali gospoda ministra n. r., dali je v skladu s katoliško vero, ako časo-

pisje SDS ob vsaki priliki napada sv. očeta, Vatikan, mu podnika zlobne in grde namene; da — kakor je to storil samostojno demokratiski »Slovenski Narod« v svojih »Morda še ne veš« in »Jutro« v svojem ponatisu Šilhove knjige »Katoliška cerkev« meseca maja 1924 — taji papeštvost kot božeprovno vstanovo sploh, označuje nezmočljivost papeža v zadavah vere kot izmišljotino, dogme, n. pr. dogmo o večnih kaznih in brezmadežno spocjetje, kot duhovniški izum; da sploh poiše vsak povod, da smeši vse, kar je sveto katoličanu in kristjanu, ki veruje v razodete resnice?

In končno: da-li dober katoličan napada sveto stolico, kakor je to storil g. dr. Zerjav v taistem članku, v katerem brani svoje časopisje pred očitkom, da je proti katoliški veri in Cerkvi?

G. minister n. r. dr. Gregor Zerjav bi bil storil bolje, da je molčal.

Kriza RR vlade je čedalje večja.

Belgrad, 12. marca. (Izv.) Popoldne je imel Radičev klub sejo, na kateri so poslanci razpravljali o proračunu. Sklenili so, da bodo predložili k proračunu še nadaljnje velike amandemente. Njihove zahteve so zelo velike. Na ta način bi se proračun znatno povečal, ne samo za amandemente, ki jih namerava vlada predložiti v znesku 800 milijonov, marveč tudi za radičevske amandemente. Na ta način bi bila obremenitev ljudstva še večja.

Seveda ni verjetno, da bi se vse Radičeve zahteve sprejele. Radikalji že itak gledajo, kako bi izšli iz težkega položaja, v katerem se nahajajo, zaradi odgovornosti pred ljudstvom radi neznotnih bremen.

Ponovno smo že javili o nezadovoljstvu v radikalnem klubu. Danes je treba pribiti, da nezadovoljstvo še vedno ne ponehuj. Ni izključeno, tako trdijo nekateri krogi, da bi znalo priti do iznenadenj še pred sprejetjem proračunom. Kot gotovo se smatra, da dela Pašič z vso silo na to, da bi našel primeren izgovor, da napravi krizo še pred sprejetjem proračuna.

S tem so v zvezi tudi poslednji incidenti, ki so se dogodili v skupščini in v političnih

krogih. Vse te incidente je zasnoval Pašič, oziroma njegovi prijatelji, ki bi hoteli na ta način izvzeti krizo.

Vrniti finančnega ministra se pripisuje poseben značaj. Samemu Stojadinoviću se pripisuje važna vloga v tem Pašičevem manevriranju. Stojadinović naj bi pomagal Pašiču ta cilj doseči. Ni še jasno, na kak način naj bi Stojadinović to storil. V tem oziru kroži več kombinacij, ki so pa za sedaj samo še kombinacije in jim je težko pripisovati kakšno veliko važnost.

Vsekakor je gotovo dejstvo, da sedanja vladna večina ni zmožna kakšnega resnejšega dela. Skupščina naj bi po Pašičevih računih, če se Pašiču posreči izvzeti krizo pred sprejetjem proračuna, počivala skoro ves čas. To neprestanov zavlačevanje skupščinskega dela seveda ne more dobro vplivati na našo državno politiko.

Merodajni krogi iščijo zato drugo rešitev, kako izvleči državo iz težke krize. S tem v zvezi se delajo najrazličnejše kombinacije. Pojavljajo se novi voditelji, ki naj bi zamenjali onemoglega Pašiča.

Razprava o proračunu železniškega ministrstva.

STVAREN, UČINKOVIT GOVOR POSLANCA ZEBOTA. — VLADNA VEČINA NAD UGOVOTITVAMI POSLANCA ZEBOTA SILNO RAZBURJENA. — PREDSEDNIK MU ODVZAME BESEDO. — STRAH PRED RESNICO.

Belgrad, 12. marca. (Izv.) Danes se je pričela razprava o proračunu železniškega ministra. Govorili so poslanec Zebot, popoldne Wilder, popoldne pa Kapetanović, Angelinović in Trumbić. Razprava o tem važnem ministrstvu se še ni končala, ker je prijavljenih še več govornikov in se bo jutri nadaljevale.

Na današnji seji je bil brezvoma najvažnejši govor govor poslanca Zebota, ki je govoril zelo stvarno. Svojo kritiko je podprt s takimi argumenti, da je cela zbornica napeto poslušala poslančeva izvajanja. Kritiziral je poslovanje posameznih direkcij, predvsem zagrebške direkcije. Kritika je delovala uničojoče. Minister Krsia Miletić se ni upal ugovarjati, ker še očividno ni bil informiran o vseh nepravilnostih, ki se dogajajo v njegovem resoru.

Poslanec Zebot se je posebno toplo zavzel za zboljšanje slabega stanja železništarjev, upokojencev in miločinjarjev. Navedel je več drastičnih slučajev njihovega bednega položaja. Posebno je ožigosal vlado radi zapostavljanja južnih železniščarjev, ki so prišli ob vse dobljene pravice in vlaži jih tudi zapostavljanje. Istotako je poslanec dokazal zapostavljanje Slovenije glede investicijskih del za nove gradivite, kakor tudi za vzdrževanje dosedanjih

naših naprav v delavnkah v Mariboru in tudi drugod.

Med govorom poslanca so poskušali nekateri radikalni poslanci z medklci zavrniti njegove argumentacije, kar pa se jim ni posrečilo. Njegova stvarna kritika je porazno delovala na vladno večino. Radi tega mu je tudi predsednik vzel besedo, ko je potekel po poslovniku dovoljen poldrugourni čas, desiravno se to sicer ne prakticira in se govornikom dovoljuje, da končajo svoje govorove, četudi govorijo 10 ali 15 minut delj.

Poslančeva izvajanja so bila za vladno večino tako neprilejna, da je skupščinski predsednik smatral za potrebu ne v najlepši obliki poslancu odvetiti besedo. Predsednik: »Odvezem vam besedo! Odstranite se z govorniške tribune! Besedo ima poslanec Wilder!«

Radi tega nastopa predsednika je nastal v skupščini velikanski nemir, kajti tako postopanje predsednika z narodnim poslancem vsekakor ni na mestu in posebno ne, ker se je vedelo, da hoče poslanec v kratkih besedah končati govor. Ker se vsled ponovnega neprestanega predsednikovega zvonjenja skupščina ni umirila, je predsednik zapustil svoje mesto, radi česar je bila seja prekinjena. Po daljšem odmoru se je zopet nadaljevala.

Pakt med SDS in socialnimi demokrati za ljublj. volitve.

je, da bodo socialni demokrati pri prihodnjih volitvah podpirali samostojne demokrate, da pridejo do moči in vlade v mestni občini. O koncesiji, ki jo je dala SDS za to socialistom, se tudi že konkretno govoril.

POTRES V AMERIKI.

Lima, 12. marca. (Izv.) V južnem delu države Peru je bil silovit potres, ki je deželo zelo opustošil.

Italijansko-jugoslovanski pakt.

Belgrad, 12. marca. (Izv.) Londonske Times obširno komentirajo razširitev italijansko-jugoslovanske zavezniške pogodbe ter nagnajo, da bo dodatek k tej pogodbi vseboval sledče tri glavne točke: 1. Skupni nastop obeh držav proti priključitvi Avstrije k Nemčiji. — 2. Da se Jugoslavija obveže, da ne bo zgradila lastnega modernega pristanišča na Jadranu, ki bi delalo konkurenco Reki. — 3. Italija bo podpirala jugoslovansko gospodarsko politiko z ozirom na Solun. Nadalje piše Times, da je dr. Ninčić vsebino te pogodbe sporočil članom Male antante na temešvarski konferenci in da je član češkoslovaške delegacije izrazil svojo bojanje, da ne pridejo interes Male antante s tem v kolizijo. Dopolnilo pogodbe se še ni podpisalo, ker želi Jugoslavija zvedeti za stališče Francije in v kakšnem obsegu bi želela sodelovati. V Zenevi se sedaj pogajanja nadaljujejo. Po pisalu Timesu po meni to novo jugoslovansko orientacijo. Tudi Spanija je zainteresirana na Sredozemskem morju. Mussolini prevzema vodstvo novih jamsiev v evropski politiki. O teh stvareh se vodijo pogajanja med zainteresiranimi državami tudi v Zenevi.

Tako poroča po londonskih Times belgrajsko Politika. Naravno je, da je ta vest vedno dobro informiranih Times izvzala veliko senzacijo, ker daje vsebina slutiti, da se dela na novem rimskega paktu, ki nam je prinesel precej razočaranja.

Vesti o tem so se takoj dementirale. Zunanje ministristvo je izdalо sledči komunikat:

»Times« so objavile vest, da se je ob pričeli Ninčičevega obiska v Rimu sklenil nadaljnji sporazum, da ne bi naša država gradila pristanišča na Jadranu, ki bi konkurriralo Reki. Pooblaščeni smo kategorično izjaviti, da gornje vesti ne odgovarjajo resnicu in da se o tem vprašanju niso vodili nobeni razgovori, niti se niso mogli voditi.

Napetost med Anglijo in Jugoslavijo?

Belgrad, 12. marca. (Izv.) Belgrajski listi poročajo iz Londona o diplomatskem sporu, ki naj bi nastal med našo državo in Anglijo. Daily Express v poslednji številki trdi, da so diplomatični odnosi med Jugoslavijo in Veliko Britanijo v zadnjem času zelo napet. Ta list smatra to napetost kot posledico italijanskega vpliva v Belgradu. Ta vpliv je dovedel do tega, da belgrajska vlada ni izpolnila obvez glede petrolejskih koncesij pri angleški firmi. Radi intervencije belgrajske vlade belgrajski župan in okrožna skupščina napsutjeta izvršiti že sklenjene pogodbe, ki se nanaša na neke petrolejske koncesije. Zainteresirani finančniki so zahtevali od londonske vlade, da podvzame diplomatsko akcijo v tej smeri. Ministrstvo v Londonu pa ni storilo nobenega koraka. Isti list sveljuje angleški vladi, da je bolje, da v Belgradu ne pod

Absolutizem ljubljanskega finančnega delegata.

Belgrad, 11. marca. (Izv.) Dobili smo v roke predlog delegacije, ki ga je poslala fin. delegacija ministrstva finančnega bolj papeška nego papež sam. Odredbe in namere fin. ministra samega so ji premile, ona hoče da se povzamejo ostrejše mire. Te dni smo dobili v roke predlog deleoacije, ki ga je poslala fin. ministru kot korekturo k členu 129. fin. zak. za leto 1926-27. Ta člen se v formulaciji fin. ministra glasi: »Pooblašča se fin. minister, da more zmenjati celo davčno komisijo (odbor) ali samo poedine člane, če najde, da je delo celega odbora ali poedinih članov nepravilno ali protivno zakonu, in narediti, da se razpredel deloma ali popolno ponovno izvrši.« Tačko fin. minister. K temu predlogu pa predlaga ljublj. fin. delegacija sledečo poostreitev: »Če pa ministrstvo finančnega ugotovi, da posluje poedine davčne komisije očitno proti zakonu in škodo državnih interesov, sme njih delovanje po lastnem prudarku za določeno dobo popolnoma ukiniti.« Ljublj. fin. delegacija ni prav, da obstajajo še davčne komisije in se kolikor toliko ozirajo na duha zakona in premoženjske razinere davkopalcev. Iz fiskalnih razlogov bi fin. delegacija dobila rada odmerjanje davkov v vseh instancah v svoje roke, da bi delala po svoji mili volji. Ako ne bi imeli davčnih komisij, bi bila osebna dohodnina še znatno občutnejša kakor je že sedaj. Finančni minister se ne upa popolnoma ukiniti komisij. Ljublj. fin. delegacija pa hoče zakon obiti s tem, da bi rada dobila za določeno dobo popolno oblast nad končnove-

ljavno odmero davkov. In ta določena doba bi seveda zanje trajala neprehnom.

Dobra prijatelja.

Belgrad, 12. marca. (Izv.) Na tragikomičen način se je izvršila začasna pomiritev med Radićem in Stojadinovićem. Že včeraj smo poročali, da Stojadinović zaradi svojega slabega položaja v radikalnem klubu gotovo ne bo delal na to, da bi si s pojačevanjem nasprotja med njim in Stjepanom Radićem oteževal svoj položaj, ampak da bo najprej razčistil položaj v radikalnem klubu. Šele potem bo nastopil, če bo videl, da se je njegov položaj utrdil.

Zanimivo je, da finančni minister že danes ni prišel v dvorano narodne skupščine, čeprav bi moral kot odgovorni finančni minister čutiti potrebo, da prisostvuje razpravam o njegovem proračunu.

Dopolne je prišel v ministrsko sobo, kjer se je sestal s Stjepanom Radićem. Pravijo, da je prišel Stjepan Radić pri tej priliki precej ponižno k njemu in mu ponudil roko. Stojadinović se je nato ironično nasmehnil in sprejel pozdrav. Nato se je razgovarjal o incidentu. Radić je kategorično izjavil, da je vest o kvartanju Stojadinovića dobil od nekega dobrega prijatelja, ki mu je zatrjeval, da je dobil to vest iz nekega milanskega lista. Ko je uvidel, da ga je prijatelj nalagal, je Stjepan Radić prekinil vsako nadaljnjo zvezo z njim.

Radić je prosil Stojadinovića, da mu oprosti, ker je ravnal v dobrì veri. Stojadinović je vzel to na znanje. Radićevci so zelo zadovoljni, ker je jasno, da bi mogel ta spor, če bi se nadaljeval, stati Radića glavo.

Društvo narodov.

Francoska kriza.

(Od našega pariškega dopisnika.

Paris, 8. marca 1926.

Francosko časopisje vseh barv vendar na najmočnejši boben ter enoglasno pripisuje vladno krizo delanezmožnosti francoskega parlamenta. Konzervativni listi nalagajo krvido za politično zmedo kartelski večini, levica pa obispava konservativno opozicijo z očitki protidržavnega rovarenja. Edini so le v eni točki, da je namreč finančni položaj Francije takšen, da si luksusa večnih vladnih zmed ne more več dolgo dovoljevati.

Klub temu da je ta kritika navidezno zelo objektivna, vendar skoro ni mogoče verjeti ne enim ne drugim. Res je sicer, da je sedanji francoski parlament izvoljen dne 11. majnika 1924. postal naravnost absurdno toriče političnih intrig ter dovedel svetovno mnenje do vprašanja, če Francija morda ne boleha bolj na kočni deorganizaciji svojih demokratičnih ustanov kot pa na pomanjkanju denarja. Res je, da je državni zbor s kartelsko večino tekom 21 mesecov svojega obstoja strmoglavl 4 vlade in obrabil kar sedem finančnih ministrstev. To je več kot se sme zahtevati za dokaz dobre volje. Res je, da je s svojo popolno nesposobnostjo za metodično delo oslabil francosko valuto za 110 odstot. in državni proračun zapustil z zevajočim primanjkljajem. Londonu in Washingtonu pa vrnili račun nepoplakan. Res je, da se od takšnega parlamenta, ki v celi dobi svojega življenja niti enkrat ni pokazal, da se zaveda svoje odgovornosti napram domovini in svojih dolžnosti napram tujerodnim prijateljem, lahko pričakuje tudi še ta nerazumljiv skok v temo pred velevažnimi pogajanjem v Zenevi, kjer je francoska prisotnost najbolj potrebna. Ne bomo se torej čudili, če vidimo, da francoski poslanci na predvečer dalekosežnih mednarodnih dogodkov vržejo poleno pod noge svojim ministrom in sicer vsled pravzaprav postranskih vprašanj finančnega programa. A to nas ne more zanimati. Mi imamo pravico to dejstvo samo zabeležiti in sicer s težkim srcem, ker nam odkriva v povojni Franciji slabosti, ki ne bodo mogle uspešno garantirati one politične svobode in neodvisnosti, ki sta jo hrabrost in junaštvo predvojne Francije za nas tako draga plačala in priborila.

A klub vsemu temu ne moremo verjeti, da je francoska kriza le posledica notranje-politične dezorientacije. Zdi se nam, da se za odrom francoskega parlamenta še nahajajo kulice in da se je politična tragedija izvršila tam v temi tajnih mednarodnih intrig. Skoro da bi trdili, da je bil glavni igralec v zakulisni igri omi Briand, ki se je na odru potem pustil izpostaviti kot žrivel. Zdi se nam, da je Briandova vrla naročila sama svoje krvnike.

Nemški listi so bili prvi, ki so namignili na to možnost. Sicer se po našem mnenju motijo, če ne o stvari sami, pa vsaj v motivih, ki so dovedli do padca osmega Briandovega ministrstva. V Nemčiji se je izreklo sum, da je Briand nalač pustil vreči, da bi s tem onemogočil zasedanje Zveze narodov, oziroma zavrstil vstop Nemčije v ženevsko internacionalo. Zdi se, da ti sumi niso upravičeni. Nemčija je dobila v oktobru 1925. ob prilici lokarnskih pogovorov obljubo, da bo sprejeta, in ta obljuba je obvezna za Brianda ravnotakot za vsakega njegovega naslednika. Protiv nemškemu vstopu ni ugovorila, in tudi vladna kriza v Parizu ga ne more zabraniti.

Pravi vzrok mora biti drugi. Zakaj pa vpliv skušamo iskati vroke, ko je parlamen-

tarna debata, ki je dovedla do vladne demisije, vendar zadosti pregledna? Zakaj? Prvič zato, ker smo tekom Briandovega vladanja opazili, da se je ministrski predsednik elegantno izognil mnogo večjim nevarnostim kot je bila ona ki ga je vrgla ob tla ob 6. zjutraj dne 6. marca. V spominu nam je še vzklik ali grožnja — s katero je pred 3 tedni odbil zelo hud napad od strani kartela (levice) rekoč: »Tokrat pa se hočem okleniti vladnega stola, in četudi glasujete proti meni, jaz ne pojdem. Tokrat pa je tako ležerno vrgel v tehnico prošnjo za zaupnico, ko je moral čutiti, da vprašanje o katerem se je glasovalo, tako težkega topa ni bilo vredno.

Nerazumljivo je tudi, zakaj je naenkrat Briand zatrl tako pritskati na zbornico, da kajklor mogoče hitro votira finančne predloge. Svoje dni so poslanci zgubljali čas z neprestanim govorjenjem, pretekli teden jih je pa ministrski predsednik prisilil, da so zborovali dva dni in dve noči brez prestanka ter v soboto, dne 6. marca, rano zjutraj, ko so bili že vsi speljani in utrujeni, srečno prizborovali o nezaupnico, ki je povzročila vladno krizo ravno še o pravem času, ko se je na kolodvoru de Lyon sestavljal poseben vlak, da popelje francosko delegacijo, sir Austen Chamberlain, angleškega vnanjega ministra, poljskega ministrskega predsednika grofa Skržinskoga in našega zunanjega ministra dr. Ninčiča na zborovanje v Zenevo.

Tretjič pa je Briand prevelik in prepreten parlamentarni intrigant, da bi se pustil meni nič tebi nič vreči ne da bi sam hotel. Sedemkrat je bil že preje predsednik, a samo enkrat ga je zbornica vrgla, druga krati je sam zaloputnil vrata v obraz presečenim prislancem. Neverjetno je, da bi bil Briand to dopustil, ako ne bi bil imel globljih vzrokov, osobito, ako pomislimo, da mu je ista zbornica par dni preje ob priliki ratifikacije lokarnskih pogodb izrekla zaupnico s 340 glasovi večine.

Cudno se nam tudi zdi, da je predsednik republike Doumergue obiskal lyonsko razstavo ravno, ko se je otvorila kriza. Lyonski župan je pa predsednik radikalnih socialistov (vladna stranka) in obenem tudi predsednik državnega zbora: Edward Herriot. Herriot, ki vživa v zbornici veliko avtoritetno, je na ta način imel patriotski izgovor, da se odstrani ravno v trenotku, ko bi njegova prisotnost najbržje katastrofo lahko preprečila »ko bi bil jaz tam«, je izjavil Herriot v Lyonu dne 7. t. m., »bi vrla ne bila präda, a moral sem se odstraniti, ker sem hotel pozdraviti predsednika Doumergue v mestu, kateremu županjem.«

To so dejstva, ki nam ne smejo uiti in ki nam ne moreno biti indifferentna. Zdi se, da ne bomo zelo daleč od resnice, ačkot trdimo, da je bila sedanca vladna kriza v Franciji iz notranje političnih vzrokov potrebna, in da bi se ne bila pojavila, ako bi ne bila — nočemo reči naročena — od odgovornih politikov previdno pripravljena. Zakaj? Ne — to smo že omenili, da bi se delale Nemčije težave v Zenevi, ampak da se na dramatičen način zabranil poljski republike, ki je katoliška država, vstop v areopag Zveze narodov.

Do danes se je Z. N. znala obavarovati pred zavljivostjo katoliških držav. Na veliko začudenje je pa francosko vnanje ministrstvo zvedelo dne 14. avgusta, da Poljska namerava zahtevati permanenten sedež, in še večja je bila potrošt, ko so kar zaporedoma Španija in Brazilija postavili svoji kandidaturi. To je seveda preveč. Vstop Nemčije, oziroma ob-

vezna obljuba, ki se je v Lokarnu dala dr. Lutherju, je vprašanje še bolj sprožilo.

Nam vsem je še v spominu, kako so bile sprejete poljska, španska in brazilska prošnja. Nas zanima samo Poljska. Nemško, skandinavsko in angleško časopisje je kar enoglasno zavpilo krepek: non possumus! Navajali so se različni motivi, češ da bi bilo nelojalno za Nemčijo da Poljska ni velesila, da se mora o tem še posebej sklepati itd. Po celi V. Britaniji se je razlegal samo en klic: Poljska ne sme v permanentni svet Zveze narodov! Ko se je javno mnenje že takoj jasno izrazilo, je Sir Austin Chamberlain v govoru v Birminghamu, koncem februarja, upal dvigniti zelo bočni glas, ki je govoril v prid poljski prošnji. Takoj se je navasil nanj ves angleški tisk, parlamentarne skupine so mu začele pošljati grozilna nisma. Iz tega je vendar razvidno, da je angleški vnanji minister hotel samo izvratiti kritiko, tako da si bo v Zenevi lahko obriral roke ter povedal Poljakom: »Vidite, jaz sem imel najboljšo voljo, a ker sem le državni uradnik, moram poslušati ljudski glas, itd.« Mi natanko vemo, da je Sir Austen odnesel iz Londona natančno instrukcijo, da mora glasovati proti Poljski v slučaju, da se Nemčija nienemu vstopu v permanentni svet protivi. In kdor pozna nemško tezo, bo razumel, da je britarska delegacija principijelno proti Poljakom.

Za francosko prostozidarstvo je bil polog mnogo bolj težaven. Angleži si brišejo roke, pa je stvar končana, a Francozi tega nočejo, ker je Poljska njih zaveznica. Francoski framsioni so torej morali nepraviti silno prijazne obraze ter izdati za svoje liste devizo, da se mora poljska zahteva podprtati s polno paro. Časopisje se je teh navodil tudi veste v državi in Poljska ni imela v celi Evropi bolj gorečih zagovernikov, kot so bili ravno framsioni časopisi v Franciji. A medtem se je vršilo zakulisno delo in njegov uspeh se je pokazal ravno na predvečer ženevskega sestanka, ko je Briand nesel predsednikou Doumergu o stavko svojega kabineta. Tako Francija, prva zavzetnica poljskih teženj, ne bo imela polnomočnih zastopnikov v Zenevi. Briand sam je o svoji izjavi časniki nekoliko odgrnil kuleni zastor: »Jaz bom šel v Zenevo.« je rekel, »da, ali samo kot opazovalec, ker nimam več pravice govoriti v imenu Francije in zastaviti obveznost prihodnje vlade, ki bo imela mogoče druge politične ideale. Upam pa, da bo Zveza narodov nadaljevala svojo mirovno misijo kljub naši krizi.« Ko mu je nek časniki stavljal vprašanje, če morda Zveza narodov ne bo vseh težjih problemov odložila na jesensko zborovanje je Briand omenil: »To bi bila seveda zelo ljubezna gesta napram Franciji, ker bom v jeseni tudi mi imeli v Zenevi zastopnike, ki ne bodo v takem dvomljivem položaju, kot sem sedaj jaz.«

Poljski je seveda dalekosežnost francoske krize takoj razumela. Časniki so oblegli grofa Skržinskoga, a ta je bil silno resen in ni rekel nič drugega kot da zna imeti demisija Briandove vlade ravno v tem trenotku, zelo težke mednarodne posledice.

Dodatki v Zenevi nas o tem našem mnenju le še utrujejo. Francoz tam ni bilo do včera. Briand je v pondeljek v Zenevi zvedel da švedski zastopnik brez pogojno glasuje proti Poljski, se je vrnil v Pariz sestavil vlado in kot polnomočni zastopnik Francije šel v četrtek na aj k zborovanju. Ali čudno, da je Briand najprej trdil, da sploh ne prevzame več vlade, ali ni čudno, da ni hotel prisostvovati sejmu Društva narodov, čeravno je bil v demisiji vrat v svojstvu stalnega delegata za katerega je bil imenovan že pred leti in je to mesto imel najsi je bil v vlasti ali ne? Dejstvo je, da je pustil Poljake same v obupnem položaju, da je zapustil Zenevo po prihodu švedskega delegata, ki je prišel šele v pondeljek, torej tedaj ko francoska pomoč ni bila več potrebljana, ker so Poljaki že izgubili bitko. Poljaki se bojujejo sami, več ali manj dosledno podprtji od male antante, a vse izgleda kot da se njih diplomatični poraz le zavlačuje. Nemčija bo vsekakor sprejeta, a vprašanje drugih kandidatur se bo odgovorilo na poznejše čase. Tako bo Francija lahko imela mednarodno litijo rečeno mirno vest ter bo Polj ke potolažila s tem, da zvali na svoje parlamentarne zmende vso krivo njihovega diplomatičnega ponižanja.

In mi Slovani, ki štejemo nad polovico evropskega prebivalstva, še vedno ne bomo zastopani v permanentnem svetu Zveze narodov in katoliški interesi bodo še vedno čakali na pragu ustanove, ki hoče svet pomiriti in pobratiti brez krščanskega evangelija.

V Zenevi.

Položaj se je poostrel. Švedski delegat Unden je na seji sveta Društva narodov tolkal s pestjo ob puli in izjavljal, da bo Švedska absolutno proti vsakim novim sedežem v Društvu narodov in da bo na tem stališču vztrajala.

Nič manj odločen pa ni bil tudi brazilijski delegat Mello Franco. Zagrozil je, da bo predvsem glasoval proti sprejetju Nemčije v Društvo narodov, nato pa zapustil Zenevo in njegova država bo izstopila iz Društva narodov, če ne dobi istočasno z Nemčijo stalnega sedeža v svetu. Brazilija je pripravljena v danem trenotku prepustiti svoje mesto

Združenim državam, kadar bi one pristopile k Društvu narodov in reflektirale na mesto v svetu Društva narodov. Toda do tedaj, dokler se to ne zgodi, hoče imeti Brazilija to mesto. Ne gre, da bi polovico sveta ne bilo zastopanega v stalnem svetu Društva narodov.

Chamberlain in francoski zastopnik Boncour sta mirila in opozarjala na težke posledice, ki bi nastale, če bi se ne našel izhod iz tega položaja.

Angleški listi poudarjajo, da je položaj v Zenevi zelo resen. Vesle se pa, da se Chamberlain ravna točno po navodilih vlade in angleškega javnega mnenja. Opustil je tudi podporo Španiji. »Sdaj je nastalo tudi popolno soglasje z dominion.

SKUPŠČINA DRUŠTVA NARODOV.

Urad Društva narodov je sklenil, da se vrši plenarna skupščina Društva narodov v soboto 18. marca ob 11 dopoldne. Na dnevnem redu so sledče zadeve:

1. Izpopolnitv proračuna Društva narodov;
2. gradba novega poslopja za Društvo narodov;
3. počastitev spomina Leona Burgeoisa, ki je bil soustanovitelj Društva narodov.

Zeneva, 12. marca. (Izv.) Minister Briand je izjavil časniki, da je položaj še vedno nejasen. Chamberlain se predvsem trudi, da bi dosegel sporazum med posameznimi mnenji. Donineva se, da bo Nemčija na vsak način sprejela v Društvo narodov, dočim bi se vprašanje razširilice sveta izročilo v obravnavo posebnih komisij, ki bi stavila predloge na jesenskem zasedanju. Poljski bi se potem že sedaj moralo dati gotove garancije, v kakem smislu se bo rešilo vprašanje njenega mesta v svetu. Kakor se izve, je tudi Švedska pripravljena odstopiti od svojega nepristopnega zadržanja.

London, 12. marca. (Izv.) Reuterjev dopisni urad objavlja iz Zenevi zelo pesimistična poročila in prav, da je postala rešitev nemškega vprašanja skoro

Dnevne novice

★ Pojasnilo glede odreditev vojaške oblasti. Z ozirom na našo notico z dne 6. III. t. l., da so poslanci Jugoslovanskega kluba intervenirali pri vojnem ministru radi opustitve poskusne mobilizacije v Sloveniji, smo po nam došlih informacijah ugotovili, da se zadeva ne nanaša na kako mobilizacijo, temveč na gotove odreditve (saopštenja), ki se po vojnem zakonu naznani posameznim vojnim obvezancem vsako leto v vseh naših pokrajih in vseh vojskah.

★ Spominska plošča na rojstnem domu Ivana Cankarja. Peledesetnico rojstva Ivana Cankarja bo proslavilo delavstvo na Vrhniku na ta način, da bo vzidalo na rojstno hišo velikega pisatelja spominsko ploščo s portretom Ivana Cankarja v porcelanu. Slikarsko delo je poverjeno akad. slikarju g. Ferdo Velšu, enemu najboljših sodobnih portretistov v Evropi. To bo edini umetniški spomenik te vrste v državi. Inicijativo za vzidavo plošče in proslavo ob tej priliki je vzela v roke »Cankarjev dom« r. z. z. o. z. na Vrhniku, ki bo pritegnila tudi druga prosvetna društva in povabila k sodelovanju vsa naša kulturna društva. Ker bodo stroški za ploščo in proslavo znatni, se obračamo tem potom na vsa kulturna društva, prijatelje in čitalce velikega pisatelja, da dobrovoljno prispevajo za ploščo. Imena in zneske darovalcev bomo objavili v vseh časopisih. Prispevke prosimo poslati na: »Cankarjev dom« r. z. z. o. z. Vrhnika, oziroma na ček. račun št. 14.234.

★ Razpis župnij. Razpisani sta: župnija Lučine in loški dekaniji z zaključnim rokom za vlaganje prošenj dne 25. marca 1926 in župnija Smeđnik v kranjski dekaniji z rokom do 7. aprila t. l.

★ Županski tečaj se vrši v petek Sv. Jozefa dan t. l. v Lukovici pri Vidicu, na katerem predavajo vladni uradniki o zadevah, ki so nujno potrebne, da jih vede ne le župani ampak sploh tudi drugi občani. Pričetek tečaja takoj po končani maši na Brdu. Vabite se torej vsi poukažljivi občani. — Županska zveza.

★ Kredit za železničarska stanovanja. Prometno ministrstvo je odobrilo kredit 2 milijona 245.000 Din za zgradbo železničarskih stanovanj v Užici. Z gradbo začno takoj.

★ V Poljanah nad Skojo Loko se je preteklo nedeljo po predavanju, ki ga je predela »Sveta Vojska«, ustanovil abstinentski krožek, v katerega je stopilo takoj 33 abstinentov (-ent) s preč. g. župnikom na čelu, ki je že dolgoleten abstinent.

★ Duhovne vaje in treznost. Vodstvo »Doma duhovnih vaj« v Ljubljani je predelo za žante-udeležnike duhovnih vaj dne 8. marca protialkoholno predavanje s sklopitičnimi slikami. Ta misel je zelo umerina! Vsi, ki jim je prerod naroda na srcu, priznavajo nujno potrebu treznostnega pokreta. — Duhovne vaje in treznost! Kako lepo je v tem izražen nauk, ki ga še premalo upoštevamo: brez treznosti ni pravnega in verskega prera, brez verskega prera pa ne dosega ubstinenca svojega namena popolnoma, t. j. utrditi človeka v samopremagovanju ter ga duševno prenoviti.

★ Tobakarske pritožbe. V zagrebškem »Obzoru« si je neki hud kadilec olajšal srce z dolgo pritožbo proti naši tobačni monopolski upravi. Takole jih soli: Znano je, da imamo niške, banjaluške in ljubljanske »Vardar«, ki se največ kade. Prve so najboljše, druge so slabše, tretje najslabše — včasih pa je tudi ravno narobe. Vendar je dovolj, da se približamo Zemunu, Novemu Sadu ali še malo niže, pa cigaret ni več spoznati. Tobak je že na pogled lepsi in vonj mnogo boljši. Radi bi vedeli, zakaj je temu tako? — Zadnjih leta se redno prodaja v inozemstvo po milijon in več kilogramov prvovrstnega tobaka,

dočim se škart, ki ga nihče ne kupi, pušča doma in pod imenom cigaret in tobaka za drag denar prodaja. Ako kdo slučajno pride na Holandsko, se bo čudil finim cigaretam, napoljenim z najlinejšim bosanskim tobakom, ki jih bo vrhu tega plačal izpod cene naših cigaret. Mimogrede pripominjam, da moreš nekoliko boljše cigarete, ki smo jih imeli 1919. do 1921., t. j. »Narenta« in »Oriente«, o katerih pri nas že davno ni več nobene sledi, po dunajskih lokalih še danes kupiti. A vara se, kdor misli, da je to tihotapsko blago; ne, to je čisto legalna »ukupčica«. — Končno je treba omeniti, da kupuje država tobak od proizvajalcev po ceni 8 do 12 Din kilogram, dočim ga izdelanega prodaja po 300 dinarjev — neretvanskega — in po 450 Din — vardskega. To se pravi uboge proizvajalce guliti, a konsumente pleniti. Pri vsem tem pa kadimo najslabši tobak. Videli smo tudi tkyz. »uradniški Vardar«, ki je za »zgornjih 10.000«. Ta še ni tisto, kar je bila predvojna bosanska cigareta, a z našim »Vardarem« se ne sme primerjati, ker je znano znatno boljši. — Krivdo na tobačni mizeriji pripisuje »Obzor« novičar poleg izvoza dobrega tobaka dejstvu, da so iz naših tobačnih tovarn oddstranili dolgoletne in izvrstne strokovnjake, a novinci malo znajo. Tobaka ne zna vsak preparirati kakor ne zna vsak delati Gavrillovićev salam. — Mož bo imel prav.

★ Nov književni klub in nov književni časopis v Zagrebu. Zagreški listi objavljajo sledeče poročilo: Podpisani književniki so osnovali na sestanku dne 6. t. m. »Hrvatski književni klub« v Zagrebu. Klub se je osnoval iz sledečih razlogov: 1. Pnjiževniki, ki hočejo biti popolnoma navedni, ne najdejo v že obstoječih knj. ževnih društvih možnosti književnega dela. 2. V teh društvih so organizirani večinoma neknjiževniki, tako da ta društva ne delajo ne na korist knj. ževnih delavcev ne za napredok hrvatske književnosti. 3. Podpisani književniki smatrajo, da po svojem pojmovanju umetnosti in po svojem položaju poklicanih književnih delavcev ne morejo sodelovati ne s samo formalno književnimi skupinami niti z njihovimi organi. Zato smatrajo za svojo dolžnost, da osnujejo i kulturno i politično društvo književnih delavcev, katerega člani bodo mogli biti samo književniki. Novoosnovano društvo bo začelo v najkrajšem času izdajati svoj književni časopis, v katerem bo objavilo tudi program svojega dela. Akcijski odbor: I. Kulundžić, B. Mašić, K. Mesarić, A. Muratbegović, I. Nevistić, N. Polić, T. Strozzi, S. Tomašić, I. I. Vrigujanin, S. Galogaža.

★ Tečaj za gospodarske vajence. Državna kmetijska šola na Grmu sprejme gospodarske vajence za dobo od 7. aprila do 31. oktobra t. l. Sprejemni pogoji so: starost najmanj 16 let, telesna sposobnost, neoporekljivost in devršena ljudska šola. Prednost imajo kmečki sinovi, predvsem oni, ki ostanejo na domačem gospodarstvu. Gospodarski vajenci se uporabljajo za delo v vseh panogah šolskega gospodarstva, zlasti v sadjarstvu in vinogradništvi. Pregovorim jih, da skupno naročimo. Korajža velja! — France: Svetujem ti, da ne pozabiš napisati svoj natančen naslov. Čas zrebanja in izrezbane številke pa bodo pravčasno objavljene v »Slovencu« in »Slovenskem gospodarju«. Torej, ne pozabi na srečke! Oprosti, mudi se mil Bog te živi!

Zabodel je 10. t. m. na Vičanskem vrhu pri Vel. Nedelji s kuhinjskim nožem Franc Majcen nekega moža, ki je bil takoj mrtev. Ker se je bil, da bi ga domačini linčali, se je javil že isti večer pri jetničarju okr. sodišča v Ormožu ter ga prosil, da ga zapre.

★ Odlikovanje. Nj. Vel. kralj je odlikoval s srebrno svetino za državljanke zasluge sodnega sluga in jetničarja pri okr. sodišču v Ormožu Karla Fejetaga.

★ Slabe varnostne razmere. V Ormožu se klatijo po mestu sumljivi elementi, ki pri-

50.000 Din. Ni čudo, da vse drvi za temi srečkami. Posebna privlačnost za nakup teh srečk je, da dobi vsakdo kdor naroči 10 srečkar 3 srečke brezplačno, kdor pa naroči 20 srečkar, ta pa dobi 8 srečkar brezplačno. Za naročilo zadostuje dopisnica, kojo naslovite na »Lotrijski odbor v Sv. Petru pod Sv. gorami«. Srečkam se priloži položnica. Zrebanje se vrši neprekinjeno 19. t. m. zato se bo z razpoložiljem srečkar skoro končalo. Pohitite, da ne zamudite.

★ Vpokojitve. Vpokojena sta carinik Lavoroslav Išaninšek na Jesenicah in arhivski uradnik Lovro Žun pri carinarnici v Ljubljani.

★ Nov državljan. V jugoslovansko državljansivo je sprejet dosedanji ruski državljan Leonid I. Skornjakov, uslužbenec ravnateljstva državnih železnic v Ljubljani.

★ Razpisana mesta poštnih odpravnikov: pri Sv. Vidu blizu Ptuja (III-4), v Poljanah nad Skojo Loko (III-2) in v Jesenicah ob Savi (III-2). Prošnje je poslati v teku dveh tednov na poštno in brzjavno ravnateljstvo v Ljubljani.

★ Razglas o neizročljivih poštnih pošljkah za mesec januar 1926 je izšel te dni in je občinstvu na vpogled pri vseh poštabah v Sloveniji.

★ Zakon proti umazanostim. Berlinski zkonodajni odbor je sprejel zakon proti umazanosti v literaturi, upodabljaju, slikarstvu, filmih itd. Zakon nosi naslov: Gesetz gegen Schund und Schmutz. V ministrstvu notranjih zadev se osnuje poseben urad, oz. sovet sedmih članov, ki so deloma strokovnjaki, deloma uradniki. Ta sovet bo odločal, katere stvari naj se preganjajo po tem zakonu. Socialisti in komunisti so glasovali proti. — Tuđi pri nas je tak zakon vsak dan bolj potreben.

★ Brazilijski konzulat v Belgradu objavlja, da je vladao São Paulo v Braziliji začasno ustavila priseljevanje onih, ki so prihajali tja na njene stroške (brezplačno). Vsled tega je ustavljeno tudi izdajanje potnih listov za São Paulo osebam, ki so se hotele tja izseliti na stroške dotične vlade.

★ Tine: »Kam, šmenta, se ti tako mudi, France?« France: »Pusti me Tine, nimam časa! Na pošto hitim z dopisnico, po kateri sem z loterijskega odbora Kat. pros. druživa pri Sv. Ani v Slov. gorica naročil srečke v prid novega društvenega doma!« Tine: »A tako! Koliko pa stane ena srečka. Kakšni so dobikli in koliko jih je?« France: »Poslušaj in dobro si zapomni! Cena srečki je 5 Din. Glavni dobitki so: mlad isker konj, polovnjak dobrega vina, klatra bukovih drv, blagoza moško in žensko obleko, nov hrastov sod, ki drži 3 hl itd. Sami lepi in vrednostni dobitki, katerih je 250. Njih skupna vrednost znaša čez 50.000 Din. Čuj, še to ti povem. Tine. Za pošiljatev denarja je priložena poloznica. Zato nimaš razen dopisnice nobenih nadaljnjih stroškov.« Tine: »Se ta teden si naročim več sreč. Pa k sosedom in znancem stopim, mogoče še ne vedo za to bogato loterijo. Pregovorim jih, da skupno naročimo. Korajža velja!« France: Svetujem ti, da ne pozabiš napisati svoj natančen naslov. Čas zrebanja in izrezbane številke pa bodo pravčasno objavljene v »Slovencu« in »Slovenskem gospodarju«. Torej, ne pozabi na srečke! Oprosti, mudi se mil Bog te živi!

Zabodel je 10. t. m. na Vičanskem vrhu pri Vel. Nedelji s kuhinjskim nožem Franc Majcen nekega moža, ki je bil takoj mrtev. Ker se je bil, da bi ga domačini linčali, se je javil že isti večer pri jetničarju okr. sodišča v Ormožu ter ga prosil, da ga zapre.

★ Odlikovanje. Nj. Vel. kralj je odlikoval s srebrno svetino za državljanke zasluge sodnega sluga in jetničarja pri okr. sodišču v Ormožu Karla Fejetaga.

★ Slabe varnostne razmere. V Ormožu se klatijo po mestu sumljivi elementi, ki pri-

Čevlj na obroke

se dobe pri »VOIKA« — LJUBLJANA. nasproti »Mestnega Doma«.

hajajo iz Hrvatske čez Dravo. V več slučajih je prebivalstvo samo potepuhe izročilo sočišča.

★ Dva ponesrečenca. V Ljubljansko bolnico so pripeljali včeraj posestnika Leopolda Prašnikarja v Podlipah. Mož je rezal na slameznici seno. Pri tem je ravnal tako neprevidno, da ga je pograbil stroj za desno roko in mu jo odrezal v zapestju. — Pri Trpiju na Raketu pa je padel 23 letni klepar Albin Ernež s stopnic v klet. Tudi ta je dobil precej težke notranje poškodbe, vendar pa bo okreval.

★ Reparski napad v gozdu Kačja rida. Ljubljanska policija je dobila včeraj obvestilo, da se je izvršil pred par dnevi v gozdu Kačja rida predrezen reparski napad. Dne 5. marca je šla namreč posestnica Ana Saje iz Malega vrha št. 17 pri Mirni peči po državni cesti iz Novega mesta skozi gozd Kačja rida na Mali vrh. V gozdu med Kačjo rido in Hudem je ustavljen nenašoma neznan moški, ki je stopil iz gozda. Stopil je tuk nje in je zatevral z osornim glasom, da naj mu izroči denar. Ko mu je žena vsa prestrašena zagonovila, da res nima denarja pri sebi, ker prihaja iz Novega mesta, kjer je vse porabila, je začel ropar brskati in iskati denar po ročni torbicu. Ker denarja ni našel, je vzel ženi nekaj metrov ševjota in kambrika in pa nekaj perila v vrednosti 600 Din. Ko ji je ropar vse to pobral, je pobegnil s plenom nazaj v gozd in sicer v smeri proti Straži. Po opisu žene, ki je zadevo takoj naznala orožnikom, in ki so poslali poročilo tudi ljubljanski policiji, je ropar okoli 25 let star fant, precej velik, zagoren, brez brk, oblečen v sivo rjava čepico in črne čevlje. Drugih podatkov o tem mladem predrezenem roparju do sedaj še nimajo.

★ Požar je izbruhnih 28. februarja nad hlevom Jožeta Samse v Podklancu št. 9 pri Sodražici. Zgorelo mu je vse gospodarsko poslopje s krmo in orodjem. Le z veliko požrtvovanostjo gasilcev se je posrečilo rešiti sosednja poslopja. Posebno neustrašeno in pogumno sta nastopala g. načelnik Pirc in njegov sin, ki sta rešila konja iz gorečega hleva. Posestnik ima ogromno škodo na premičninah, katere ni imel zavarovane. Tudi poslopje, ki je zgorelo, je bilo vredno še enkrat več, nego znaša zavarovalnina. Ljudem pa je priporočati, da radi podpirajo prepotrebne gasilske društva, drugič pa, da naj zelo neprevidno ravna z lučjo, ko hodijo okoli hlevov in poslopij. Pogorelec se pa priporoča ljudem, da bo imprejne spet hlev sezidal.

★ Priprave ečaških Slovencev za evharistični kongres. »Amer. Slovenec« z dne 20. februarja t. l. poroča: Dne 17. t. m. zvečer so imeli sejo predsedniki in tajniki slovenskih katol. društiev v naselbini glede predpriprav za evharistični kongres, ki se bo vršil v Chicagi letos od 20. do 24. junija. Zastopniki glavnega centralnega odbora so poročali, kaj je dosedaj sklenil glavni centralni odbor slovenske sekcije 28. evharističnega kongresa. V lokalni odbor za predpriprave so izvoljeni: Mr. Martin Kremesec, predsednik; Mr. Frank Kozjak, podpreds.; Mr. Stanley Kozjak, tajnik; Mr. Albin Zakrajšek, zapisnikar in Mr. And. Glavach, blagajnik.

Na tej seji lokalne sekcije župnije sv. Štefana se je sklenilo, da se priredi na belo enodeljo igro in veliko veselico, katere čisti dobiček bo namenjen za financiranje stroškov v zadnji župniji.

Zanimanje za evharistični kongres je med vsemi našimi društvi veliko. Vse je pripravljeno sodelovati in pomagati, da se bo to slav-

Dekan Anton Skubic:

Pravda ribniških kmetov leta 1573.

(Donesek za socialne zgodovinarje.)

(Konec.)

Zadolje in Ugar (sedaj naselbina Ugar ne obstaja več, ampak se je premaknila v Goričko vas) imata vsak dva cela grunta, torej skupaj 4 celozemljake. Zadoljca dajeta vsak po 1 gl. davka, Ugarjana pa po 2 gl. 9 kr., torej skupaj 6 gl. 18 kr. ter v naravi 4 škafet in 4 mere pšenice, 4 škafet ovs, 16 kokoši, 60 jajc, 120 povesem, 2 voza drv. 4 konje za vožnjo vina. Žito sta dajala samo Ugarjana, drugo tudi Zadoljca. Razven tovornine niso imeli nikako druge tlake, samo pri popravi gradu so morali sodelovati, in Ugarjana sta morala pridelano in prideseljeno žito znositi v grajsko prilstavo. Vso desetino pobere ribniška graščina, od mladine in čebel pa dobre tretjino župnika. Površino dajejo 8 polmer prosa, 4 kokoši, 60 povesem.

Gorenji Lazi s 4 grunti in 6 posestniki dajo davka 4 gl. 41 kr. in v naravi 14 škafet in 8 meric pšenice, 14 škafet prosa, 42 ovs, 16 kokoši, 62 jajc,

Kulturni pregled

Ob svoji petdesetletnici,

stališču, da je seja le nadaljevanje prejšnje seje, ki se je vrnila v petek preteklega tedna, medtem ko je opozicija, obstoječa iz večine občinskega sveta, bila mnenja, da je to popoloma nova redna seja in sicer tako, kakov se je glasilo tudi vabilo. To je imelo radi tega pomen, ker je hotela opozicija, da prideta do obravnavne dva predloga pred nadaljevanjem dnevnega reda, medtem ko je župan bil mnenja, da bi se ta dva predloga stavila tekom seje, odnosno na koncu seje. Opozicija se je temu stališču prilagodila, ker ji ni bilo na tem, da bi ovirala delovanje občinskega sveta. Nato je prišlo poročilo finančno-gospodarskega odseka, kjer so bili najvišje sklepi kakor sledi: Prada se mesini svet na vogu Vodnikove in Kralja Petra ceste Ljudski posojilnici. Mestni branilnici in Lastnemu domu za skupno vsoto 372.000 Din. Opozorili je mesarja Gorenjaka, da bo moral sedaj njegovo hišico podreti. Imenovanim zavodom se izrazil žalja, da morajo za one stranke, ki se bodo morale sedaj izseliti iz onih hišic, katere bodo podrli, dati poznejte v svojih hišah po možnosti stanovanja na razpolago. Vselej tega se je tudi pri kupni ceni popustilo skoroda za 100.000 Din v primeri z zenskom, kot ga je cenil stavbenik Gologranc. Ker ima justična uprava v II. nadstropju magistrature hiše nastanljeno okrajno sodišče, se ji zviša najemna od letnih 7.261 Din na letnih 36.000 Din. Ponudba Samotne tovarne za odkup parcele, ki leži med Pertinačevim tovarno in občinsko cesto, se odbije. Samotna tovarna je namreč največji interesent pri dražbi Pertinačeve tovarne, a bi obenem želela, da bi obč. svet odkupil omenjeno parcele. Olepševalnemu društvu se podeli 2.000 Din kot prispevki za napravo pota pred Hrvatsko Stedionicno. Planinskemu društvu se podeli 1.000 Din v svrhu naprave koče na Korošici. Ravno tako se daruje Dramatičnemu društvu za popravila v mestnem gledališču znesek 2.100 Din. — Glede nove brvi čez Voglajno sklene občinski svet stopiti v zvezo z okoliško občino in priporočiti načrt tesarja g. Kukovca in sicer za 52.422 Din. Tu naj bi vsaka občina prispevala s polovico tega zneska. Betoniran most z betonskimi naslonci bi stal nad 300.000 Din, kar je predrag. Dalje naj se takoj razpiše, kakor hitro bo okoliška občina pristala na načrt. Nato je sledila tajna seja v personalno-pravnem odseku, v katerem je bilo sklenjeno, da se izvoli komisija, vsaka stranka po enega člena, ki ima analogo, da načne vpršanje reforme mestne uprave. Odobri se nato izdatki za novo razsvetljavo v parku, 44.000 Din. Odbije se prošnja okoliške občine za znižanje cene pri plinu. Nato pride v razpravo sporna zadeva med občino in Jugo-Siemens, kjer zahteva poslednja tvrdka kot ostanelek na opravljenem elektrotehničnem delu preko 81.000 Din. Mestni magistrat ji je pa ponudil 50.000 Din, kar mestni svet potrdi. Z elektrarno Falo se je pripravila pogodba, po kateri bi stal nočni tok v obrtni svrhi 25 para na uro, za zasebne svrhe pa 70 para na uro. Ker je to vendarje še vedno previsoko, se naloži odsek, da zadevo skuša še enkrat obnoviti in doseči občutno znižanje teh cen. Ker je mestni vodovod, ki je speljan iz bližine Vitanja, nezadosten in na več mestnih defektih, tako, da gre delovanje v izgubo nad 1.000 hl, se mora napraviti v mestnem parku čimprej pri vrelcu, ki stoji občini na razpolago, rezervni vodovod, obenem z vso potrebno tehnično napravo, da bo mogoče to vodo speljati v bazen na Miklavški hrib. To delo bi bilo približno 275.000 Din, katera vsota bi se krila z delnim preostankom in z delnim posejilom, ki naj ga občina v to svrhu najame. Zadeva je skrajno nujna, ker se lahko zgodi, da bi mesto v najkraješem času bilo po več dni brez vode. To delo naj se takoj razpiše. Pri tem podarja tudi potročevalce, da rabi industrije v mestu in okolici skrajno veliko vode in da se bodo tudi ta podjetja pritegnila k prispevkom za vodovod. Nato poroča referent za pokopalische in predlaga neka popravljala dela, ki so nujna. Tudi naj se razpiše mesto grobarja, ki je službo odpovedal. Vojaško oblast je pa treba napraviti, da pomaga pri ureditvi vojaških grobov. Nato se je razpredela debata o novi mestni nadlogi, to so naši turški međičari. Ti prodajajo po mestu brez vsakega dovoljenja turški med in druge slavišče in navajajo s tem otroke k brezpotrebnim izdatkom. Tudi v zdravstvenem oziru ni način te prodaje prvorosten. Zato prve občinske svet g. župana, da intervenira pri okrajnem glavarstvu in prepreči to prodajo po mestu. Nato pride v par slučajih do bojnega glasovanja med občinskimi svetniki radi posameznih stojnic, ki so jih zaprosili posamezni obrtniki. Tukom debate je zastopal občinski svetnik Bizjak posebno vhememntno stališče, v katerem je le v delnih slučajih uspel. Nato pridejo različne stavbene zadeve do sklepanja in se med drugimi dovoli tudi Stermekij, da sme dvigniti svojo hišo na voglu Prešernove in Kralja Petra ceste za eno nadstropje. Med slučajnostmi je bil največji predlog lekarnarja Possavca, ki meri na to, da finančni in gospodarski odsek in odsek za podjetja določita v skupni seji za vsako podjetje enega občinskega odbornika, ki ima analogo, da nadzira določeno podjetje in stavi reformne predloge. — Seja je trajala od 5. ure popoldne do 11. ure zvečer in je služila v dokaz, da je občinski svet tudi delaven, ačko le hoče.

Ako vzamemo en primer iz navedenih, recimo pujska, ki je stal 8 kr., in to preračunamo, dobimo, da so podložniki dajali gospodi letno vrednost 4161 pujskov. Računam današnjega pujska na 150 Din, potem so znašale te dajatve po današnjem 624.150 Din ali 2.406.600 kron.

Poleg tega so navozili podložniki 196 voz

drv, dali 103 konje za vožnjo vina ter 13 tovorov soli, ki jo je bilo treba pritovertiti od Trsta. Ako bi vračunal vrednost tlake, prilegli še vrednost desetine, ki je pa ne moremo izračunati, ker ne vemo, kaj so kmetje pridelali ali priredili; mitnino, ki se je nate-

gno. Rakarjevo, Korenjakovo in Ramšakovo ter gg. Pečkom, Drenovcem, Povhetom, Šubljem, Jankom, Simončičem, Rusom in baletnim zborom pod vodstvom gne. Tuljakove. V drami se vrši ob treh popoldne ljudska predstava po značnih cenah. Igra se Jurijev »Deseti brat« v dramatizaciji g. Pavla Golje. Zvečer ostane dramsko gledališče zaprto. V pondeljek, dne 15. t. m. se vrši v dramskem gledališču predstava »Obret gospe Warrenove« za abonentne reda B. Opera ostane ta dan zaprta.

Mariborsko gledališče

Sobota, 13. marca: »Sluga dveh gospodov«. Ab. D. (Kupon) Ob 20. uri.

Nedelja, 14. marca: »Grofica Marica«. Ob 20. uri.

Koncert peske evropskega slovesa Ade Polakov se vrši v sredo, 17. marca v mariborskem gledališču. Ta odlična ruska peska pride iz Pariza in priredi koncertno turnejo po vseh večjih mestih Jugoslavije. V Mariboru zapoja arizo iz oper Aida, La Bohème, Travista, Carska nevesta ter pesmi od Balakireva, Rimski-Korzarova, Schumanna in Brahmsa.

»Beneški trgovec« na mariborskem edru. V načrtu času vprizori mariborska drama in režiji g. Valo Bratina eno najpopularnejših Shakespearevih komedij »Beneški trgovec«. O silni priljubjenosti tega dela priča dejstvo, da danes ni skorod odras, ki ne bi poleg mnogočevalnih Shakespearevih del, v prvi vrsti vprizorilo imenovane komedije, ki vsebuje na eni strani očarljive pesmiske, na drugi strani pa zdrave zabavne prizore. Mojstrski prevod je oskrbel Oton Župančič.

Glasba

Na Saneinovem vijolinškem koncertu, ki se vrši v pondeljek, dne 15. t. m. v Filharmonični dvorani, je z dvema točkama zastopan francoski komponist Claude Debussy. Debussy je brez dvoma eden najpopularnejših francoskih komponistov, ki najčetoskrot zastopa s svojimi skladbami na vseh svetovnih koncertnih sporednih glasbenih umetnost velikega svojega naroda. To pa vso pravico, saj so njegova dela največjega pomena za razvoj francoske moderne glasbe, kateri je on ohranil njen pristni francosko nacionalni in muzikalni izraz. Ti dve točki igra na klavirju prof. Hugo Kroemer kot samostojni klavirski točki. Kroemer je znan kot odličen pianist, ki kaj pogostokrat prira je samostojne umetniške koncerter ter se peča tako s klasično kakor tudi moderno glasbo. Kritika ga posebno hvali kot interpret Debusevih skladb, katere izvaja z veliko, presestljivo virtuzoznostjo. Prof. Kroemer je zajedno klavirski spremljevalec vseh vijolinških točk, katere izvaja virtuozi Karel Sancin. Predprodaja vstopnic v Matični knjižnici.

»Tamburaš«, mesečna revija za tamburaško gibanje I. zv. Urejuje A. Gröbming, izdaja in zalaže M. Modic, Ljubljana, Kopitarjeva ul. 1. Cena posameznevezki 12 Din, letna naročina 120 dinarjev. — Revija, po razmeroma nizki ceni, je pravilno opremljena in vsebuje partituro J. Vedralove »Slovenske koračnice«, ki jo je priredil za tamburaške zbrane M. Bajuk, in glasbeno-književno prilogo. Ker je namen revije pospeševati in širiti tamburaško glasbo, jo vsem tamburaškim zborom toplo priporočamo.

Cerkveni vestnik

Verski govorji za može in mladeniče bodo v Alojzijeviški kapeli, Poljanska cesta štev. 4, od pondeljka 15. marca do četrtek 18. marca, vsak včeraj ob 8. uri. Može in mladeniči imajo lepo priljubljeno poslušati svete resnice sedaj ob postu ob uri, ki je, kakor upamo, za vse prav prikladna. Može in mladeniči, poslužite se ugodne prilike!

Naše dijaštvo

Jug. kat. akad. društvo sv. Cirila in Metodija v Belgradu je imelo dne 6. marca semestralni občini zbor. — Izvoljen je bil sledeti odbor: predsednik in gospodar Nikola Ilić, iur., podpredsednica Sidonija Seligrad, med., blagajnik in knjižnica Ivan Oršanić, pl. tajnik Pavlo Šuman, med., I. revizor Pavle Urškar, pl. fil.

Turistička

Boh. Bistrica, 12. marca ob 7. uri + 1° C, vreme lepo, za zimski šport neugodno.

Kranjska Gora, 12. marca, ob 7. uri, — 1° C, barometer stoji mirno, pooblaščeno, sren 10 cm, sanine ugoden.

Kritika naše železniške uprave.

(Glej stran 1.)

V razpravi o proračunu železniškega ministra je narodni poslanec Franjo Žebot izjavil v glavnem sledeče misli:

Ko govorim o proračunu ministra za promet, ne bom toliko kritiziral številki, ki jih ministrstvo navaja, ampak kritikovati hocem pred vsem upravo in prometno politiko sploh, kakorščno vodi sedanja in kakorščno so vodile dosedanje vlade, v katerih so sedeli radikalni in njih zavezniki.

Popolnoma brezglava politika.

Kakor vsa druga politika je tudi železniška politika sedanega režima popolnoma brezglava. Delali so se načrti, gradile so se proge in otvarjale so se, akoravno niso bile dograjene. Tako n. pr. proga Titel-Orovak še danes ne more biti izročena prometu, dasravno je otvorjena, ker še vedno manjka most preko Tise. Otvorjena je proga Topšider—Mala Krsna, a že se je podrl na ti progi našip, da je proga za direktni promet nemogča. Ravno tako je z ozkotirno progo Užice—Vardište, katera je še v prošlem letu dograjena in izročena prometu, a že prav podvodni pretijo, da jo porušijo. Isto je z znano progo Ormož—Ljutomer—Murska Sobota, ker se je pokazalo, da so slabo informirani inženjerji, katere je poslalo ministrstvo v Slovenijo, progo tako zgradili, da je lanska povodenj uničila velike dele te proge. Naš klub je po poslancih dr. Hohnjecu, Kleklu in drugih pravocasno opozarjal na nedostatke te zgradbe, ali ruski in drugi inženjerji se pa na ta opozorila niso zmenili. Moram še omeniti progo Ogulin—Split, ki se je dogradila in predala prometu, a ni se mislilo na to, da se mora ta proga zavarovati z zidovi proti burji, ki je baš tam najhujša.

Pomilovanja vreden vozovni park.

Kakšen je naš vozovni park? Gospod prometni minister nam poroča v svojem eksposetu, da je naš vozovni park v zelo slabem stanju. Številke, ki jih on navaja v svojem tiskanem eksposetu, nam to popolnoma potrjujejo. Ta statistika nam kaže žalostno sliko, da imamo izvzemši vozove v popravilu in pa neuporabljive vozove, še vedno 11.601 normalnotirnih in 1196 ozkotirnih vozov, ki čakanijo popravila in propadajo po raznih postajah in stranskih progah. Resnica je sicer, da se je v prošlem letu mnogo popravljalo in da se popravilo vozov nadaljuje, ali to so večina popravila »na hitro roko«, kar nam spričuje dejstvo, da se število pokvarjenih voznikov neče zmanjšati. In ako imamo vozove določene za kasiranje, zakaj se ti vozovi ne demontirajo in dobr deli vozov ne vpošljijo v delavnice?

Državna železniška uprava se je skrbno pobrigala za to, da je tudi na vozove same utisnila pečat velikobrstva s tem, da je na samih vozovih vzporedila dve vrsti napisov in to vzporeditev označila s tem, da nosijo eni vozovi lastniški znak S. D. Z., a drugi S. H. S. Vprašam gospoda ministra, zakaj je to tako učinkeno? Ali niso vši vozovi lastna celokupne države, kakor so last celokupne države tudi naše državne železnice? Nimamo več srbskih državnih železnic, ampak imamo železnicke kraljevine SHS, in to bi bilo treba izraziti v lastniškem znaku na vseh vozilih naših državnih železnic, brez ozira na to, kakšnega zvora so vozovi in na kakšnih progah se uporabljajo.

Reparacijski potel.

Kaj in kakšne vozove je dobila naša država na račun vojne odškodnine iz Nemčije? Komaj štiri leta imamo vozove v državi, že mnogi od teh nimajo nobene barve, solnce

postaviti vaščani iz Brež. Navadne prestopke in pregrehe sodi vsak čas graščak sam po obstoječih postavah in določbah, vendar tako, da ne sme nedolžni za krivega ali žena in otrok za pregrehe očeta prestati kazni, kakor je bila menda prej navada, ampak vsak kričec naj nosi kazneni.

Ob koncu te socialnozgodovinske razprave moram še priznati, da se mi je zgodilo kakor Balačam, ki je blagoslovil, kar je kanil preklinjati. Tudi jaz sem imel začetkom namen pokazati, da se slovenskemu kmetu danes godi slabše, kakor se mu je v dobi tlačanstva, ki jo vsi pisatelji slikejo s črnimi barvami. V teku proučevanja izvirnih zapisov te danje dobe pa sem prišel do zaključka, da je bila ona doba res veliko bolj trnjava za našega kmeta, dasi tudi današnja ni kaj rožnata. Lahko razumemo veselje našega kmeta, ko mu je izpod graščinskega jarma zasijalo solnce svobode. Naj bi pa nihče ne skušal iz svobodnjakov zopet napraviti — glačane!

Kupujte srečke za Orlovske stadijone!

sije v vozove skozi strehe in skozi grod — jasen dokaz, da smo prevzemali vse po vrsti, kar so nam Nemci ponudili in vsilili. Koliko teh tovornih voz vidimo stati po postajah ne-uporabljivih, o tem se mora vsakdo izmed nas sam prepričati. Isto tako so reparacijski osebni vozovi že pod vsako kritiko, da ne govorim o drugih osebnih vozovih, posebno na naših stranskih progah, kjer so osebni vozovi vseh razredov taki, da se moramo sramovati. Isto velja za druga vozila, tako da nimamo nobenih primernih vozov za prevoz perutnine (moramo si jih izposojati od sosednjih držav) zlasti pa ne za prevoz dolgega obdelanega lesa, zaradi česar trpi občutno naša trgovina.

Dobili smo nadalje na račun reparacije osebne vozove, ali na žalost pretežna večina vozov ima samo plinsko razsvetljavo. Vse ostale države so že uvedle ali že uvajajo na potniških vlakih električno razsvetljavo. Mi z našimi osebnimi vozovi bomo ostali osamljeni in naši vozovi kot internacionalni kurzi ne bodo mogli preiti niti v eno državo, ako ne bomo v svojih vozovih upeljali električne razsvetljave.

Proga Poljčane—Žreče.

Predno zaključim razmotrivanje o naših vozilih, moram se posebej omeniti ozkotirno progo Poljčane—Žreče v Sloveniji in njena vozila. Na tej progi, ki je dolga 21 km, imamo samo 4 osebne vozove, ki so v takem slabem stanu, da je človeka strah, ako stopi v voz. V vozovih III. razreda ni razsvetljave. Pokritih tovornih voz imamo tam samo 3, a odkritih je 18. In s takim voznim parkom naj se vzdržuje promet na tej progi, kjer je velik osebni in tovorni promet! Tu bi lahko železniška uprava še mnogo zaslužila, ali primanjkuje ji vozilnih sredstev. Apeliram na gospoda ministra, da odredi, da se ta proga takoj dotira s potrebnimi vozili, pa naj se vzamejo ta vozila kjerkoli že.

Draga rimska pogodba.

Kakor je znano, je dne 1. septembra 1923 prevzela državna uprava proge bivše Južne železnice v svoj obrat, čeprav je bilo to protivno določbi člena 10., točke 4. rimskega akorda, ki se je sklenil v Rimu dne 29. marca leta 1923. Naša država je s tem prevzela tako težke obvezne, da je naravnost neverjetno, kako da so mogli naši zastopniki podpisati ta akord. Po § 29. rimskega akorda plača naša država letni pavšal 5,800.000 zlatih frankov (en zlati frank je 15 dinarjev, t. j. 87.000.000 dinarjev) in za nakup proge Zagreb—Karlovac enkratno sveto 200.000 zlatih frankov. Poleg tega mora še plačati naša država po §§ 15. in 39. letno 22,51% v tako zvani specialni fond 4,000.000 zlatih frankov iz prometa preko Trsta. Tu so gospodje, ki so brez dovoljenja in odobrenja parlamenta sklenili in podpisali Rimski akord, grdo nasedli Italijanom. Plačevati bomo morali letno gotovo še nadaljnji 500.000 zlatih frankov, torej vsega skupaj 6,300.000 zlatih frankov. Tej svoti pa moramo še prijeti železničarske pokojnine po § 17. rimskega akorda, kar znaša nadaljnji 16,000.000 dinarjev. Torej vsega skupaj letno okoli 110,000.000 dinarjev, ki bi jih pa država lahko prihranila, ako bi bila pustila še dalje dobro upravljanju Južne železnice v privatnih rokah. Saj bi mogla država itak vršiti najstrožjo kontrolo nad upravo Južne železnice, ako se je že bal bivši prometni minister, dr. Velizar Janković, da bi mogoče bila Južna železnica država v državi.

Strankarska personalna politika.

Vprašanje vseh vprašanj pa je personalno vprašanje, to je, kako država skrbti za železniške uslužbence in njih rodbine. V tem oziru vodi naša železniška uprava partizansko personalno politiko. Nepotrebne upokojitve sposobnih in delazmožnih uslužbencov se izvršujejo preko noči, ker režim smatra, da je treba napraviti prostora strankarskemu prijatelju, čeprav je nezmožen, oziroma še nikdar ni služil v železniški službi. Radikalna, a še bolj samostalno-demokratska stranka je po svojih eksponentih na ministrskih sedežih vodila že od početka res pravo partizansko-personalno politiko. Omenjam tukaj samo brezstevilne denunciacije, katere so prihajale za časa, ko je bil gospod Svetislav Popović minister saobraćaja, iz Slovenije v ministrstvo. Poleg tega opažamo, da se uradništvo premešča iz ene stroke v drugo, n. pr. iz prometne v komercialno službo ali pa obratno. Ta premeščanja so brez vsake službene potrebe, ampak režim jih izvršuje le iz politično-strankarskih vidikov. Na vsak način bi bilo potrebno, da se ustvari enkrat stalnost uradnikov in uslužbencov ter da se naše železnice popolnoma depolitizirajo.

Klasične prevedbe. — Prožni delavci.

Naravnost gorostasno je, kake krivice se godijo stotinam in stotinam železničarjem pri prevedbi in pri reševanju njihovih pritožb. Tu bi bilo treba napraviti enkrat red. V enih in istih slučajih izdajajo direkcije kakor tudi generalna direkcija in ministrstvo različne rešitve. Na ta način je železniško uslužbenstvo izgubilo vsako vero v pravičnost svoje uprave. Isto je z rešitvami Držav. sveta. V sličnih slučajih, ki so si popolnoma podobni, izda Držav. svet popolnoma različna rešenja. Nesrečne, kateremu odbijejo njegovo pritožbo, mora še plačati za kazeno 100.— Din takse. Sedanji zakon o državnem prometnem osebu in z njim zvezani pravilniki so velika harmonika, katero centralizem in na partizanska politika

pač potegne, kakor se ji zlubi. Zakon in razne pravilnike je treba na vsak način pravično izpremeniti. K posvetu bi moral gospod minister poklicati vse strokovne organizacije. Tu omenjam še prav posebno žalostni položaj delavcev v delavnicah in na progah. Ti ljudje še da danes niso dosegli stalnosti, dasiravno se jim je to že od vseh ministrov opetovanobljubilo. Ker ti delavci nimajo stalnosti, tudi niso pravilno skrblieni za slučaj nesreče, onesmoglosti in starosti.

Brezstanovanjska politika.

Bivši minister gospod Sušnik je izvršil, kar se tiče stanovanjskega vprašanja železničarov, največ in bi bil tudi zadovoljil stanovanjskim potrebam železničarov, da ni moral prerano zapustiti svojega mesta, dočim njegevi nasledniki v tem oziru ne ganejo niti z mezincem. Potrebno bi bilo podpreti privatno stavbeno inicijativo samih železničarov. Posmislimo, da imamo še danes vedno preko 1000 družin-železničarov v Zagrebu, Ljubljani, Mariboru, Osjeku, Zemunu, Topčideru in drugod v preperelih vagonih! V Beogradu kakor tudi v Sloveniji in na Hrvatskem imajo železničarji več stavbenih organizacij in zadrug, katere naj bi železniška uprava podpirala.

Premog zagrebške direkcije.

Listi namigujejo že dolgo časa, in to se tudi javno govorita, da imajo tajno ali vendar glavno besedo pri nabavljanju premoga za zagrebško direkcijo nemški, hrvatski in srbski židje. V letu 1925. je direkcija Zagreb poleg dobrega premoga (angleški in trboveljski) kupovala ogromne količine manjvredega premoga in sicer po mnogo višjih cenah, nego je plačevala dober premog. Dočim je plačevala fini angleški premog dvojne vrednosti po ceni 430 Din za tono in trboveljskega po 320 Din, je kupila manjvreden premog Ivanopolje po 400 Din, Lepoglava po 420 Din, Pitomača po 300 Din, Liverić po 400 Din, Jelena po 420 Din itd. Od navedenih vrst premoga niti eden ne doseže kakovosti trboveljskega premoga, še manj pa angleškega in je za železnicu večinoma neuporaben, ker vsebuje do 40 odst. zemlje in poleg tega veliko prahu. Celokupna škoda pri dobavi premoga v Zagrebu je znašala gotovo nad 14,000.000 Din. Podobno se razmetava denar pri drugih železničnih nabavah. —

Ubogi upokojenci.

Silno žalostne razmere pa kaže naša administracija pri izplačevanju pokojnina umirovilenih uslužbencev in vdov. Imamo žalosten primer, da je vdova znorela, ker ni mogla priti do pokojnice po svojem umrlem možu. Človeku se krči srce, če pomici na kak način se postopa z ljudmi, ki so celo svoje življenje delovali v prid železnice in države. Zahlevamo od gospoda ministra v imenu železničarov iz Slovenije, da vsaj administracijo glede penzij uredi na pravičen način.

Gospodarske poslovalnice.

Pod bivšo Južno železnicijo so se ustavila po vseh železniških centralih skladisča živil, ali tako zvane gospodarske poslovalnice za železniško osobje in njih družine. Sirijo se glasovi, da koče prometno ministrstvo to velevažno ustanovo ukineti in morda celo vzet železničarjem rezervo, katero so si skoz deseteletja prihranili. Proti taki nameri moram v imenu železničarov najodločneje protestirati! Istotako je nedopustno, da se železničarjem odvzemajo stare pravice glede voznih ugodnosti.

Governik razpravlja nato o potrebnih izpopolnitvah železničkega omrežja v in izven Slovenije ter opozarja posebno na neobhodno potrebno zvezo z morem. Dalje opisuje žalostne razmere v mariborski državni železniški delavnici in zahteva, da se končno izpolnijo upravitev zahteve tamkaj zaposlenega delavstva.

Državna eksploracija lokalnih železnic.

Prišedsi na splošni železniški sistem, je governik naglasil brezglasnost naše železniške politike in opozoril, da se vse evropske države vratajo k politiki privatnega železničkega sistema. Pri nas je država kar meni nič tebi nič vzel lokalne železnice v svojo eksploracijo, ne da bi sploh koga vprašala, niti da bi se sporazumela z lastniki teh lokalnih železnic. Ta samostalni čin bo imel gotovo še slabe posledice za našo državno blagajno. Če so prisile po večini ne samo evropske, ampak tudi izvenevropske države do prepričanja, da se je državno-železniški sistem ne samo preživel, temveč da je tudi poguben, mora tudi naša država zapustiti sedanje železniško politiko in si začrtati nova pota.

Automatično napredovanje.

Clen 42. zakona o državnem prometnem osebu določa, da uslužbenci automatično napredujejo po treh letih odnosno v eksekutivni službi že po 2 in pol letih v naslednjo višjo stopnjo osnovne plače ni da se napredovanje izvrši redno dvakrat na leto: 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Sedaj smo že v mesecu marcu in automatično napredovanje še vedno ni objavljeno. Seveda uslužbenci tudi ne dobijo svojih višjih prejemkov izplačanih. Generalna železniška direkcija naj se točno drži določb zakona.

Bolniška blagajna.

Governik se nato obširno peča z oblastno učravo humanitarnih fondov, t. i. z bolniško

blagajno za uslužbence in delavce pri ljubljanski železniški direkciji ter prihaja do zaključka: Dajte popolno finančno samoupravo humanitarnega fonda v Ljubljani in izplačujte redno zakoniti državni prispevek, pa bo ljubljanska bolniška blagajna vzorno skrbela za svoje pomoči potrebe člane!

Governik se dalje zavzema za miločniarje bivše južne železnice in za upokojence sploh; žigosa dosedanje ravnanje nasproti njim in poziva prometnega ministra, da končno napravi red. Dalje opozarja ministra na končno izplačilo dolžnih razlik in na ureditev vprašanja o službenih oblikah.

Tarična politika.

Največje važnosti za našo produkcijo je tarificna politika, ki jo mora urejevati prometno ministrstvo. Toda vsakdo mora konstatirati, da se o kaki ureditve tarificne politike niti govoriti ne more. Tarificna politika v pogledu našega Jadranškega morja nima nikakoga pravca, nego bega od enega pristanišča do drugega. Posledica tega je, da propadajo naša pristanišča ter se dvigata Trst in Reka. Naše luke, ki so prenapolnjene z blagom, so brez skladisč in blago leži pod milimi nebom, ali pa v vagonih, ki so natovorjeni po več tednov. Ne smemo se torej čuditi, ako se naš izvoz in uvoz ne vrši preko naših pristanišč — nego preko Trsta in Reke. — Istotako naša tarificna politika z našimi sosednjimi državami stvarno ne obstaja, oziroma jo urejajo sosedne države tako, kakor same hočejo. Danes še niti z eno državo nimamo direktne tarifice. G. prometni minister izvaja in podpira tarificno politiko s tem, da dovoljuje znižane tarife za prevoz inozemskih produktov, ki morejo potem res

uspešno konkurirati z našimi produkti. V dočak temu naj navedem jadranske tarife z Avstrijo, Češko in Madžarsko, ki so tako nizke, da je voznina od Dunaja do Trsta relativno znatno cenejša, nego voznina iz Ljubljane do Trsta, čeprav je oddaljenost od Dunaja širičkrat večja nego oddaljenost od Ljubljane.

Toda tudi naša notranja tarificna politika je še daleč zaostala. Resnica je, da je izvršena reforma v pravlem in praktičnem pogledu. V tarifnem pogledu pa se ni oziralo na geografski položaj naše države. Naši proizvodi iz severozapada in južnih delov ne morejo priti do centra, ker jim konkurira inozemstvo radi cenejše voznine. Posledica tega je propadanje naše industrije na severozapadu in naše produkcije na jugu, ker producenti radi te tarificne politike ne morejo plasirati svojih pridelkov v državi sami, z inozemstvom pa ne morejo konkurirati. Osnova je se tarifni odbor, ki naj bi pomagal izvesti tarificno politiko; toda kdo naj dela s tarifnim odborom, ko imamo v cel generalni direkciji samo enega tarifnega strokovnjaka in v ministrstvu dva.

Italija na izpodriva.

Potem se peča governik s progo Knin-Sibenik—Split; opozarja na njeno važnost in zahteve, da se odpravijo veliki nedostatki. Istotako opozarja na nevzdržne prometne razmere na Jadranu, ki zadržujejo ves trgovinski in turistični razvoj. Zato se pa šopira Italija na našem morju! Italija daje silne subvencije svojim parobrodnim društvom, ki dan za dan razširjava pri nas svojo delavnost in ki bodo, če bo to stanje trajalo še dalje, naša podjetja povsem izpodrinila, in jih končno popolnoma uničila.

Po širinem svetu

Truplo kapitana D'Artagnana?

Amerikanski Slovenec dne 20. februarja t. l. prinaša iz Willarda Wisconsin, sledče zanimivo poročilo: Tukaj je zbulil veliko zanimanje slučaj, ki se je zgodil kakor opisan v naslednjih vrsticah. Ne daleč od mesta Murray je kupila neka firma štorjev in les. Poslala je tja dva moža Art Charpin in Walter Latsch. Predzadnji pondeljek sta žagala lesovje. Kar začeta požagavati neko staro votlo deblo. En čas se je deblo rado žagalo, kar naenkrat pa začne žaga skakati, kakor bi naletela na žrebel ali kak kamen. Poskušata in poskušata, a žaga ni šla preko. Začela sta podžagavati na drugi strani in po dolgem naporu se delavcem posreči vrči deblo na tla. Ne malo se prestrašita, ko pade iz volrega debla strohnjena človeška glava, ki je izgledala kakor bi bila posuta s pepelom. Potrudila sta se in spravila še ostale telesne ostanke nepoznanega mrtvega iz volrega debla. Potem sta se podala v mesto in sta sporočila novico. Ljudje so se od začetka posmejavali; ko pa sta o zadevi le pripovedovala naprej, so se podali nalice mesta širje uradniki in so našli resnično celo zadevo, kakor sta moža pripovedovali.

V volrem deblu je bilo vse telo, oblečeno, obleka pa je radi preperelosti takoj razpadla, ko so se je dotaknili. Glava je bila pokrita z dolgimi lasmi. Zraven so našli starodavno francosko puško in starodavno pištole, ki se je nabasala od spredaj. V preperih žepih so našli raznovrstnega papirja in nekaj francoskih zlatov, izmed katerih eden nosi letnico 1664. Edina identifikacija, ki so jo našli, je nekak uradni papir, ki nosi podpis »Pierre D'Artagnan« in je podpisani po »Jacques Marquette«.

Zgodovinarji ugibajo, da je najdeno truplo od kapitana D'Artagnana, kateri se je zgubil Marquettevo partijo na poti v dolino M'ssippia v letu 1673. Da je bil kapitan D'Artagnan najden v volrem deblu, se je najbrž zgodilo tako, da so ga morali srečati Indijanci, pred katerimi je ubežal in se pred njimi skril v volto drevo. Tu je najbrž padel v volino, iz katere ni več mogel ter je v njej žalostno umrl.

Truplo in vsi ostanki bodo poslanji na državno univerzo države Wisconsin, kjer bodo še nadalje proučevali odkrito truplo in vse kar so poleg našli.

Bogata Amerika.

Leta 1923. so znašali povprečni dohodki dnevkičevalevcev v Uniji 3226 dolarjev (183 tisoč in 800 dinarjev) na leto; na mesec torej nad 15.000 dinarjev! To je tudi nekako zaslužek srednje dobro plačanega delavca.

V celem je bilo tega leta v Uniji 74 oseb, ki so iz

Gospodarstvo

Pismo iz Berlina.

(Od našega posebnega poročevalca.)

Berlin, 8. marca 1926.

Poleg zunanjepolitičnih vprašanj, ki so v zvezi z vstopom Nemčije v Društvo narodov, je v ospredju razprave v Nemčiji odškodnina vladarjem raznih nemških držav in državic. Vse levo orientirane stranke so začele ostro propagando proti temu, da dobe knezi sploh odškodnino in izsilile ogromno podpisovanje za ljudsko željo, ki naj se izrazi v odklonitvi zahtev knezov in vladarjev prejšnje Nemčije.

Stvar z odškodnino je tale: Večina držav je sklenila s svojimi vladarji pogodbo, da dobe ti odškodnino, vendar pa vse te pogodbe niso ratificirane od parlamentov. V celi vrsti držav pa se vrše sodnijski procesi, ki hčete učiniti prejšnje pogodbe. Samo v Turingiji teče 25 procesov. Kuriozno je, na kake zdovinske pravice iz prejšnjih stoletij se sklicujejo knezi. Za njimi so pa prišli še tako zvani stanovski gospodje, »Standesherren«, ki seveda tudi zahtevajo odškodnino na podlagi zdodovine do 1. 1803., t. j. do časa, ko je Napoleon nekoliko očistil Nemčijo malih državic.

Vse to niso male vsotice, kar zahtevajo gospodje. Naj navedemo: Hohenzollernci dobe in se tožijo skupno za 600 milijonov mark, kar je v sedanji dobi krize nemškega gospodarstva — par milijonov brezposelnih, ki sploh ne dobivajo podpor! — gotovo neznašna vsota. Wittelsbachovci (Bavar.) imajo premoženja 200 milijonov mark, Wettinci (Saška) 50 milijonov, Würtemberžani 40 milijonov, Scwerinci 35 mil. itd. Najbolj pa se obrača levica proti rodbini Mecklenburg-Strelitz v katero spadata tudi princesa Milica Crnogorska in knez Karl Michael, ki je bil od 1914. naprej ruski general. To pomeni, da se daje renta izdajalcem nemške domovine.

Levičarski klub je izračunal, da zahtevajo knezi (vstevši kar so že dobili) nad 3 milijarde mark. Naravno je to pretirana zahteva in zato se proti njej upravičeno obračajo razsodni ljudje. Dosedanji uspehi glasovanja za popolno razlastitev so sicer majhni (do nedelje 500.000 glasov), vendar je časa za glasovanje še cel teden.

Z leta 1924. se je začela v Nemčiji huda gospodarska kriza, ki se vedno bolj poostruje. Nemška industrija pravi, da je njen aparat (tu misijo ne samo na ljudi, ampak tudi na stroje) prevelik in da ga je treba zmanjšati z redukcijo delavstva in uradništvu ter z upočasnjem stvarnega produkcijskega aparata, kar se propagira naravnost in odkrito. Misijo pač da bodo preostale tvornice po unidenju slabo poslujočih bolje shajale, ker jih bo manj v bodo lahko diktirale cene. To je čisto privatno kapitalistično naziranje, ki je pa značilno, ker kaže, kako uničuje kapitalizem tisto, kar je sam ustvaril. Sicer pa to ni osamljen slučaj. Saj so v Argentiniji kurili s koruzo lokomotive, ko je vladal v Srednji Evropi glad.

V zvezi z krizo je ogromna brezposelnost. Samo v Berlinu so pretekli teden našeli 245 tisoč brezposelnih; v celi Nemčiji jih je nad pol drug milijon. Poleg tega pa je več milijonov tkzv. »Kurzarbeiter«, ki delajo samo par dni v tednu.

Kakor je na eni strani razkošno življenje, je pa na drugi strani beda velika. Tako naj navedemo samo sledičo žalostno statistiko: V bavarskem mestecu Plauen (i. Vogliland) so našeli 755 družin, ki so imele 1 posteljo za

1, 2 ali več oseb in sicer: 1 družina je imela 1 posteljo za 5 oseb, 18 družin 1 posteljo za 3–4 osebe, 244 družin 1 posteljo za 2–3 osebe in 486 družin 1 posteljo za do 2 osebi.

Socialna bremena, ki jih mora nositi Nemčija od vojske sem so ogromna. $1\frac{1}{4}$ milijona invalidov, pol milijona vdov in otrok padih, 160.000 delavskih vdov in pol milijona sirot žive v najstrašnejši bedi z malenkostno državno podporo. Vse to daje pečat povojnemu in poinflacijskemu življenju v Nemčiji.

Drago Potočnik.

Prošnja perutninarem v mariborski okolini.

Iz raznih bližnjih in oddaljenejših krajev nač obširne domovine sem prejel v zadnjem času toliko naročil za dobavo naše štajersko-zagorske kure, odnosno jajc tega plemena za valjenje, da vsem prošnjam pri najboljši voljni nisen mogel ustreži. Tako n. pr. mi je pisal pred kratkim znač iz Skoplja v Južni Srbiji, naj mu pošljem 50 jajc, neki posestnik iz Ildža pri Sarajevu v Bosni, naj mu oskrbim 300 komadov kokoši in primerno število petelinov, neka posestnica iz Sremske Mitrovici prosi za 1 petelinu in 9 kokoši, posestnik iz Sušaka pri Reki želi nekoliko komadov grahaste barve, da celo iz tužne kraške Istre je dospela prošnja za našo plemensko perutnino.

Obračam se torej do vseh gospodinj in gospodarjev, zlasti do onih marljivih in zavednih v Razvanju, ki želijo desetletja rede našo domačo kuro, s prav uljedno prošnjo, naj nasele letos vsako koklico, da nam bo mogoče vsaj na jesen, ko bomo priedrali razstavo perutnine v večjem obsegu, postreči vsakemu prošnjiku z res prvorstnim blagom.

Nadalje se naprošajo gg. župniki, učitelji, zasebniki, pregovni mojstri, železniški čuvaji itd., da posvete vso svojo pozornost reji omenjenega izbornega domačega plemena, katero priporoča tudi »Gospodarski list za Hrvatsko in Slavonijo« kar najtopleje.

Končno naznanjam, da se dobijo jajca za valjenje pri posestnikih gg. Miroslav Rat, Iv. Novak, Matija Pukl, Josip Kuhn in Ottmar Steinbacher v Razvanju, pošta Hoče, pri goštinčarju Ernestu Birtku ob sejmišču, pri Maksu Rojku, ravnatelju mestne klavnice v Mariboru ter dr. Rudolfu Ravniku v Vinski grapi 174, občina Ročpoh pri Mariboru, ki reče rjavo, nadalje pri oskrbištvu Racendvora v Krčevini, v samostanu češ. šolskih sester v Kamnici in upravnosti Betnjava pri Mariboru, ki rede grehasto, pri posestniku Al. Potrču v Krčevini 113 (pri trci ribnikih) in Ivanu Doličar v Počehovi 272 pri Mariboru, ki redita belo štajersko-zagorsko plemo. — Franc Pirnat, drž. viš. živinodravnik in t. č. predsednik društva za varstvo in rezo živali v Mariboru.

* * *

Novi upravni odbor Naredne banke. K včerajšnjemu poročilu dostavljamo še, da je bil kot zastonnik Slovenije izvoljen ponovno dr. Karel Triller, predsednik Ljubljanske kreditne banke.

Menični in čekovni zakon. V ministrstvu pravde izdeluje posebna komisija projekt za enotni menični in čekovni zakon, ki bi veljal za vso državo. V tej komisiji zavzema odlično mesto veden. prof. dr. Škerlj.

Občni zbor Gutmann d. d. Belšča Občni zbor tega velikega slavonskega podjetja lesne

industrije je napovedan za 24. marec 1926. Delniška glavnica znaša 40 milijonov dinarjev, rezerve 16,575.000 Din, a dobiček za poslovno dobo 1924–1925 8,786.063.83 Din. — Gutmann spada med naša največja podjetja. Ima ogromno žago v Belšču, nadalje lastne velike gozdne komplekse, tovarno kemičnih produktov, tovarno tanin in kisne esence, kamolome, ekonomije itd. Kolonijo Belšča tvori celo majhno mesecie z 200 hišami, šolo in raznimi socialnimi ustanovami za uradništvo in delavstvo.

Poštnočekovni promet v februarju je znašal 274.929.810 Din in sicer v Zagrebu Din 86.873.509, Belgradu Din 50.755.601, Ljubljani Din 68.324.072 in Sarajevu 68.970.627 Din.

Ponudbe posejala za zgradbo Jadranske železnice. Finančni minister dr. Stojadinović je prejel od treh belgijskih bank resne ponudbe za posojilo v znesku 1.5 milijarde dinarjev v svrhu zgradbe Jadranske železnice.

Nov parobrod. V Dubrovniku so v nedeljo blagoslovili nov parobrod »Arna«, ki ima 600 ton in je last kapitana Artura Zdenkovića.

Za oprestitev modre galice carine. Osješka trgovska-obrtniška zbornica se je obrnila brzjavno na glavno ravnateljstvo carin za oprestitev modre galice carine.

Bolgarske novčanice od 5000 levov pridejo iz prometa. Ker so se pojavili faličifikati bolgarskih novčanic od 5000 levov, se bodo te novčanice (izdane 1924) z 30. decembrom 1926 odvole iz prometa.

Propaganda radiofonije. Radiofonički teleden je končal s presenetljivim uspehom in ni dvoma, da je takoreč podvabil število načnčnikov radiovega razglasja. Druga etapa letošnje radiofonske propagacije je Radiotrg P. V. V., ki se bode vršili na Novem razstavljanju P. V. V. v Bělskem ulici v dobi od 21. do 28. marca. Radiotrg, katerega se bodo udelejile vse pravrsne tvrdke te stroke, je že pop lučna zaseden. Uprava P. V. V. je izdala posebne plakate in prospektke Radiotrga, kateri se izbirno uveljavljajo pri propagandi radiotelefonije in kateri se brezplačno pošljajo vsem interendentom. Posamezniki ali društva, ki želijo te prospektke imeti jih lahko dobre direktno od uprave P. V. V.

Spomladanska praska autoberza, ki je postala vačen trg motornih vozil, se bode vršila v dneh 27. in 28. marca 1926.

Razstava štedljivega gospodarstva v gospodinjstvu, ki se zoper vrši v okviru spomladanskega praska velesejma, je predmet, velikega zanimanja v krogih producenov praktičnih oprav, posode in predmetov za gospodinjstvo, tako, da bodo interesenti našli v tem eddelku velesejma vse praktične domače predmete. Poleg elspozicije uporabe plina in elektrike v gospodinjstvu bodo zastopane: štedljive peče, patentno pohištvo, pomični stroji, domači stroji za meso, zelenjava, marmelado in vrsta drugih uporabnih predmetov. In ne samo proizvajajoči krogi ampak tudi konsumenit se zelo interesirajo za to razstavo in pričakovati je, da bode ta eksposicija preklica obisk prve, lanskoga leta prirejene razstave.

Kopalniška in turistovska sekcija narašča v uvaževanju vredne dimenzijs. Čsl. kopalništvu bodo zelo dobro zastopala češka, moravska in slovaška kopalnička. Ne bode manjkala niti popolna reprezentacija tujskih zvez in posebno je potrebno omeniti eksposicije turistovskih klubov posameznih žup in okrajev, ki se zelo obširno pripravljajo na to, te vrste prvo, razstavo. Tudi ministrstvo žele nic se intensivno pripravlja na udeležbo v tej sekciji, kjer bodo razstavili zanimivo partijo svojega propagacijskega materiala, pri katerem je posebne važnosti njegova visoka umetniška izdelava.

Kopalniška in turistovska sekcija narašča v uvaževanju vredne dimenzijs. Čsl. kopalništvu bodo zelo dobro zastopala češka, moravska in slovaška kopalnička. Ne bode manjkala niti popolna reprezentacija tujskih zvez in posebno je potrebno omeniti eksposicije turistovskih klubov posameznih žup in okrajev, ki se zelo obširno pripravljajo na to, te vrste prvo, razstavo. Tudi ministrstvo žele nic se intensivno pripravlja na udeležbo v tej sekciji, kjer bodo razstavili zanimivo partijo svojega propagacijskega materiala, pri katerem je posebne važnosti njegova visoka umetniška izdelava.

mokre ravnine. Polagoma se je začela delati na otoku rodovitna prst. Na novo zemljo se je priselilo rastlinsko kraljestvo. Par kitolovec, ki so se vozili tod mimo, je izkrcalo nekaj domačih živali, ki so se pomnožile in podivjale, posebno koze in prašiči. Tačko je narava zagospodovala s svojim trojnim kraljestvom na samotnem otočku sredi neizmernega morja.

Ko so se ponesrečenci z Britanije rešili na otok, je priskočila na pomoč naravi še človeška roka. V polnretjem letu so Harry Grant in tovariša dali otoku popolnoma novo lico. Več orlojov skrbno obdelano zemljo je dajalo izbornega sočivja v izobilici.

Gostje so dospeli v hišico, ki so jo senčila zelena gumičeva drevesa. Pred oknom se je razprostiralo veličastno more, lesketajoče se v sončnih žarkih. Harry Grant je postavil mizo v senco lepih dreves in vsi so posedli. Kozliček z nardovim kruhom, nekaj mehov mleka, dvoje ali tri glave divje salate, k temu pa obilica sveže vode, to je bil res kaj preprost obed,

Paganel je bil ves blažen.

Njegove stare robinzonske misli so se mu zoper začele poditi po glavi.

— Kar nič ne obžalujem tega poštenjakoviča Ayrtona, je besedičil v svojem navdušenju. Ta otočč je pravi pravcev raj.

— Da, je odgovoril Harry Grant, raj za troje ubogih ponesrečencev, ki jih je nebo milostno rešilo. Škoda, da ni Marija Terezija prostran in rodovit otok, z reko namesto tega le potočka in s prirodom namesto te zajede.

— Pa zakaj, kapitan? je vprašal Glenarvan.

— Ker bi na njem ustanovil naselbino, ki jo hočem podariti Škotski v Tihem oceanu.

— Oho, kapitan Grant, se je nasmehnil Glenarvan, kaj še vedno niste opusili misli, ki vas je tako proslavila v naši ljubi domačiji?

Redukcija izvoznih carin v Romuniji, Romunski ekonomski svet je sklenil znjati sledče izvozne carinske tarife: Peščica od 30.000 na 15.000 lei pri vagonu, ječmen od 12.000 na 10.000 lei, rž na 10.000 lei, bela moka od 30.000 na 15.000 lei, otrbi od 4000 na 2000 lei pri vagonu. Ta sklep mora še odobriti romunski ministriški svet.

Počet belgijsko banke. Belgija banka v Antwerpenu »Kredit Foncier« je ustavila izplačila in se pogaja o poravnavi z upniki. Pasiva presegajo aktiva za 20 milijonov belgijskih frankov.

Monopol na petrolej v Franciji. Francoska zbornica je sprejela predlog, naj se uvede monopol na petrolej.

Ameriški paviljon na Praškem velesejmu. Komitet poverjen z organizacijo ameriškega paviljona na P. V. V. in sestavljen iz zastopnikov velikih ameriških tvrdk, je pravkar končal pripravljala dela. Ta paviljon je prvi samostojni paviljon Združenih držav severnoameriških držav na evropskih velesejmih. Njegova oprava bude enako smislna kot okusna in načrtovana predmeti bodo določeno reprezentativni industrijsko veličino prekoceanske države.

Doraz

12. marca 1926.

Derar.

Zagreb. Peščica (7.9550–7.99), Berlin 13.5150–13.5505 (13.5225–13.5625), Italija 227.48–228.08 (227.50–228.70), London 275.9250–277.— (275.90–277.19), Newyork 55.642–569.42 (56.642–56.942), Pariz 206.50–208.50, Praha 168.02–169.02 (168.07–169.07), Dunaj 8.00–8.04 (8.03–8.04), Zürich 10.93–10.97 (10.93–10.94), Amsterdam 22.7650 do 22.8650.

Curih. Belgrad 913.50 (915.50), Peščica 72.80 (72.80), Berlin 123.00 (123.70), Italija 20.85 (20.85), London 25.2525 (25.2525), Newyork 519.50 (519.30), Pariz 18.89 (18.85), Praga 15.3825 (15.3725), Dunaj 73.20 (73.20), Atene 720 (720), Bukare

